

Tiskovina
Redna plačila pri polni izdaji

tabor

revija Zveze tabornikov Slovenije,
nacionalne skavtske organizacije

september 2012, letnik LVII

Roverway in Techuana
Gremo mi po svoje 2

Tema meseca:
Taborov stenčas

Kolofon

Glavni in odgovorni urednik

Miha Bejek (miha.bejek@gmail.com)

Urednik fotografije

Nace Kranjc (nace.kranjc@gmail.com)

Urednica sklopa Igra

Petra Grmek (5ra.grmek@gmail.com)

Oblikovanje

Igor Bizjak (bizi@rutka.net)

Lektoriranje

Vesna Bitenc in Miha Bejek

Novinarji in sodelavci

Barbara Bačnik, Jaka Bevk, Gašper Cerar,
Borut Cerkvenič, Teja Čas, Tea Derguti,
Mojca Galun, Iztok Hvala, Primož Kolman,
Žan Kuralt, Nina Medved, Frane Merela,
Urša Može, Boris Mrak, Lucija Rojko,
Tadeja Rome, Tomaž Sinigajda, Tomaž
Sterniša

Naslov uredništva

revija.tabor@gmail.com

Izdajatelj

Zveza tabornikov Slovenije
Parmova 33, Ljubljana
01/3000-820
zts@guest.arnes.si

Predsednik izdajateljskega sveta

Igor Bizjak

Grafična priprava in tisk

Tridesign d.o.o., Ljubljana

Naklada

6400 izvodov

Revija Tabor sofinancira Ministrstvo za
izobraževanje, znanost, kulturo in šport
RS.

Cena posameznega izvida je 2,09 €, letna
naročnina je 20,86 €, cena za tujino pa
letna naročnina s pripadajočo poštnino.
DDV je všteti v ceno. Transakcijski račun:
02010-0014142372. Upoštevamo le pisne
odpovedi do 31. januarja za tekoče leto.

Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana.

Revija Tabor je vpisana v razvid medijev
Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno
številko 792.

ISSN 0492-1127

Veselo v jesen

Foto: Blaž Kovačič - Kovax

Živijo tabornice in taborniki!

Poletja je konec in verjamem, da je za sabo pustilo veliko lepih spominov. Za tiste najbolj zagrizene tabornike, ki so se najprej udeležili ali celo organizirali taborjenja svojih rodov in potem šli še na kakšno mednarodno akcijo ali tečaj, predstavlja konec poletja tudi majhen oddih. Sicer moramo dodati, da gre v teh primerih za prijetno utrujenost, pa vendar. Šolske in študijske obveznosti pa bi morale biti za vse s pravim taborniškim duhom mala malica. Taborništvo je namreč veliko več kot le "odklop od civilizacije". Da nam ustrezne veščine in pokaže, da je večino težav mogoče rešiti z nekaj truda in iznajdljivosti ter dobre volje.

Z jesenjo se v vaše nabiralnike vrača tudi revija Tabor. Upamo, da vam je poletna številka prišla prav in ste preizkusili vsaj kakšno idejo iz nje. Skupini PP-jev je orientacijski izziv že popestril poletje - več si preberite v tokratni številki. Sicer pa nekoliko razširjeno Temo meseca namenjamo prav najbolj množični taborniški poletni aktivnosti - taborjenjem. Seveda je to le nekaj utrinkov, a dovolj, da se zavemo pestrosti, ki jo rodovi po vsej Sloveniji ponujajo mladim. Letos je bilo kar veliko mednarodnega sodelovanja in morda vas reportaže navdušijo, da jo naslednje poletje tudi ostali popihate na tuje.

Redni sodelavci revije so pripravili že kup novih vsebin, ki jih lahko uporabite na prvih vodovih sestankih. Pa tudi akcij se v tem mesecu obeta nekaj - te so vedno dobra priložnost, da se ponovno srečate s prijatelji iz drugih rodov, ki ste jih spoznali poleti. Torej, akcija!

Miha Bejek, glavni urednik

ZVEZA TABORNIKOV SLOVENIJE
NACIONALNA SKAVTSKA ORGANIZACIJA

Dejavnosti ZTS
sofinancirajo:

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST, KULTURO IN ŠPORT
URAD REPUBLIKE SLOVENIJE ZA MLADINO

FS Fundacija za šport

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OBRAVNAVO
UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA ZAŠČITO IN VARNOST

Aktualno

- 4 Novice / Visoki obisk na Taboru Rodu Pusti grad
- 5 Novice / Radijska delavnica in XI. SNOUB
- 6 Novice / Skrb za čisti park in Slovo skavta z Lune
- 7 Novice / Fotka meseca in Poletne dogodivščine

Igra

- 8 Razvedrilo / Naredi sam: Škatla
- 9 Veščine / Vodov muzej

Dogodivščina

- 12 Veščine / Ko naletimo na nesrečo
- 14 Naredi sam / Klin na bivakiranju

- 15 Faca vod / Urškini angelčki

Raziskovanje

- 16 Taborniki in njihovi poklici / Jaka Bevk - Šeki, učitelj in ilustrator
- 17 Igre / Scoutball
- 18 Kosobrinovi pripravi / Ajda
- 19 Astronomija / Velika Andromedina galaksija
- 20 Gremo v naravo / Priprava ognjišča za kuhanje

Aktualno

- 22 Tema meseca / Taborov stenčas

- 28 Stran vodstva ZTS / Srečanje starih tabornikov in Priprave na konferenco
- 29 Kritično oko / Skavti - socialno usmerjeno mladinsko gibanje
- 30 Reportaža / Mladinski pa tudi taborniški film?
- 32 Svetkova avantura / Roverway 2012
- 36 Svetkova avantura / Techuana 2012
- 38 Svetkova avantura / Mrzla Slovaška, vroč jamboree
- 39 Svetkova avantura / Zrečani na Water Eye 2012
- 40 Orientacija / Osvajanje poletnega izziva
- 41 Aktualno / Tečaj za vodje in woodbadge tečaj
- 42 Aktualno / Tečaj spoznavanja rastlin in živali
- 43 Od rodov / Nič ni večnega, razen poti v Ribno

Razvedrilo

- 44 Zgodba za taborni ogenj / Kdo je Vidku ukradel čevlji?
- 45 Iz taborniške pesmarice / Pravljica

Aktualno

- 46 Koledar akcij
- 47 Zadnja plat

Fotografija na naslovnici: Iztok Hvala

Poletna vročica

Besedilo: Uredništvo in rodovi

Vroča julij in avgust sta bila odlična za izvajanje taborniških aktivnosti na prostem. Več tisoč tabornikov je za nekaj tednov zamenjalo domove za platneno streho (preberite Temo meseca), mnogi so se udeležili tečajev, nekaj ostalih dogodkov pa smo zbrali v teh novicah.

Visoki obisk na taboru Rodu Pusti grad

S svojim drugim obiskom Slovenije je meseca julija generalni sekretar ZN Ban Ki Mun začel enotedensko turnejo po državah nekdanje Jugoslavije. Generalnega sekretarja ZN je v Sloveniji spremljala njegova žena **Ban Sun Taek**, ki jo je gostila premierova žena **Urška Bačovnik Janša**.

Dami sta se najprej odpravili v Kobilarno Lipica, nato pa sta okoli poldneva obiskali Kajuhov tabor v Ribnem pri Bledu, kjer sta si ogledali taborjenje šoštanjskih tabornikov. Ob tej res posebni priložnosti, so se taborniki **Rodu Pusti grad Šoštanj** posebej potrudili in prestižnima gostjama pripravili

posebno slovesnost z dvigom zastave in kratkim taborniškim kulturnim program. Gostji je pozdravil in sprejel starešina

Šaleške zveze tabornikov - regionalne skavtske zveze **Anton Decosta**, ki jima je izročil simbolična taborniška darila. Gospa Ban Sun Taek se je izkazala za izjemno prijazno in vedoželjno, saj je ob obisku pokazala veliko zanimanje za taborniški način življenja.

SiNi

Lov na gamse na Tečaju spoznavanja rastlin in živali. Foto: arhiv tečaja

Radijska delavnica in XI. SNOUB

Na taborjenju **Rodu XI. SNOUB** se je letos oglasila tudi novinarska ekipa z Radia Maribor, ki je s taborečimi posnela kar dvainpetdeset minut dolgo oddajo o taborništvu. Legendarni radijec Tone Petelinšek je za prispevek zbral okoli sebe vodstvo rodu in taborjenja ter kopico mlajših, vendar zgovornih taborečih. Skupaj smo odpeli nekaj pesmi, ki so stalnica v našem repertoarju, naš pogovor pa je tekel o tem, kaj sploh je taborništvo in kaj ga ločuje od drugih pristočasnih dejavnosti, kaj počnemo na taborjenju, dotaknili pa smo se celo ekologije, tajkunov in pubertete.

Oddajo je izvrstno zaključila mlada tabornica Sarah, ki je povedala: »Sodelovanje je to, kar šteje, in taborniki to spodbujajo tudi v življenju. Kar pa naš slogan najboljše pove, pa je to, da taborniki ustvarjamo boljši svet.« Povezavo do oddaje lahko najdete na Facebook profilu rodu ali ZTS. Vabljeni k poslušanju!

Mjedved

Planšarstvo na Tečaju za vodje. Foto: arhiv tečaja

Mega šotor. Foto: Rok Franc

Skrb za čist park

Taborniki **Rodu koroških jeklarjev** že vrsto let opozarjajo na problematiko onesnaževanja parka v Ravnah na Koroškem. Konec junija so se odločili, da na taborniški način zavarujejo park pred smetenjem z »mega šotorom«.

Šotor, ki so ga postavili iz 118 šotorskih kril, je meril kar 103,25 metrov. Pravijo, da povezana šotorska krila simbolizirajo povezane ljudi, obenem pa je šotor na zadnji dan šolskega leta obvaroval park pred smetenjem ter obiskovalcem prenašal sporočilo, da lahko le skupaj dosežemo boljši svet. Organizatorji upajo, da je »mega šotor« pritegnil oči in ušesa množice ter da za njihovo povezovanje za dobro delo naslednjič ne bodo več potrebovali vrvi.

Slovo skavta z Lune

Ameriški astronaut **Neil Armstrong**, ki je konec avgusta letos umrl pri 82 letih starosti, ni bil le prvi človek, ki je stopil na Luno. Poleg tega, da je vodil uspešno misijo Apollo 11, ki je leta 1969 pristala na Zemljini spremljevalki Luni, je bil tudi skavt. Eden izmed predmetov, ki jih je Armstrong odnesel do Lune in nazaj je bil tudi našitek z emblemom Svetovnega skavtskega gibanja - to je tak našitek, ki ga vsak tabornik nosi na levem prsnem žepu svojega kroja.

Generalni sekretar Svetovne organizacije skavtskega gibanja, **Luc Panissod**, ki na poti v svojo pisarno vsak dan opazi ta našitek z Lune, je dejal, da ga vedno spomni, kako je tako velik dosežek mogoč le z res močnim

Potrdilo Armstronga, da je bil ta emblem na Luni.

Oktobrski tabor

Prispevke in informacije za oktobrsko številko Tabora zbiramo na naslovu revija.tabor@gmail.com. Uredništvo si pridržuje pravico do presoje o objavi in krajšanju prispevkov. Rok oddaje člankov je 27. september!

Uredništvo

timskim delom. In tudi Neil Armstrong je vedno najprej poudaril dosežke vseh oseb, ki so sodelovali pri slavni misiji na Luno.

Naj bo ta dosežek navdih tudi vam pri vaših izzivih, kjer vam bodo vse vaše taborniške izkušnje še kako prav prišle.

Fotka meseca

Ustvarjalni navdih na taborjenju Rodu XI. SNOUB Maribor.
Foto: Nina Medved - Mjedved

Poletne dogodivščine

Šest zagriženih tabornikov iz **Rodu Hudi potok Šmartno ob Paki** se je odpravilo na kolesarsko avanturo ob Donavi. Na petdnevni in 405 kilometrov dolgi poti so prišli od mesta Passau, mimo Linza, kjer so si seveda privoščili slavno linško rezino, vse do avstrijske prestolnice, Dunaja.

Taborniki **Rodu srebrnih krtov Idrija**, ki v sklopu praznovanja 60-letnice rodu veliko sodelujejo na lokalnih prireditvah, so v sklopu Čipkarije razgibali

svoje noge na teku »Klawnc-Swenak«. Grče **Rodu kraških j'rt Sežana** so prav tako sodelovale pri lokalni prireditvi, in sicer na Prazniku terana in pršuta - organizirale in izpeljale so pohod »H nogam na teran in pršut«.

»Kulinarični« so bili tudi PP-ji **Rašiškega rodu Ljubljana**, ki so poletno druženje izpeljali ob čokoladnem fondiju.

Novice pripravlja uredništvo Tabora in predstavljajo pregleden izbor taborniškega dogajanja v preteklem mesecu. Sestavimo ga iz informacij, ki jih dobimo od rodov in ki jih sami izbrskamo na vaših spletnih straneh. Za čim bolj točne podatke vabimo rodove, da nam na naslov revija. tabor@gmail.com sami pošljete kratko informacijo, kaj ste počeli v preteklem mesecu. Zelo bomo veseli tudi fotografij.

Še vedno ste vabljeni, da sami napišete kratko novico za rubriko Od rodov (do 1000 znakov s presledki), ki jo bomo po lastni presoji objavili glede na razpoložljiv prostor v reviji.

NAREDI ~~MA~~ ZBIŠKI-ELIVSK ŠKATLA

POTREBUJEŠ:

ŠKATLA

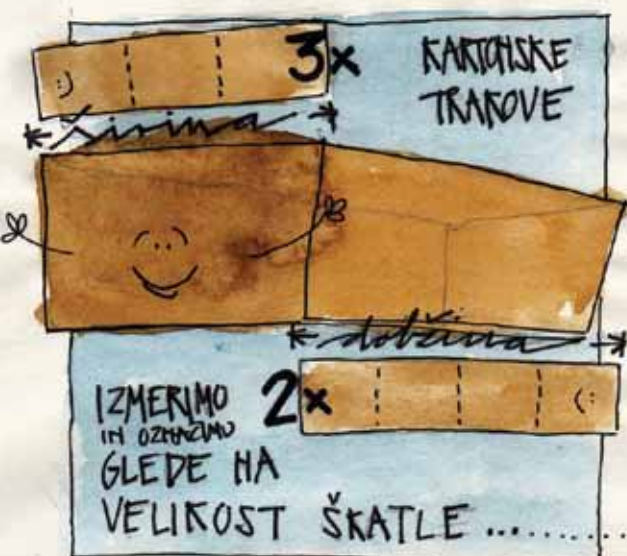
TRAKOVI IZ
KARTONA

ŠKARJE

... po potrebi LETILNI TRAK

Vodov muzej

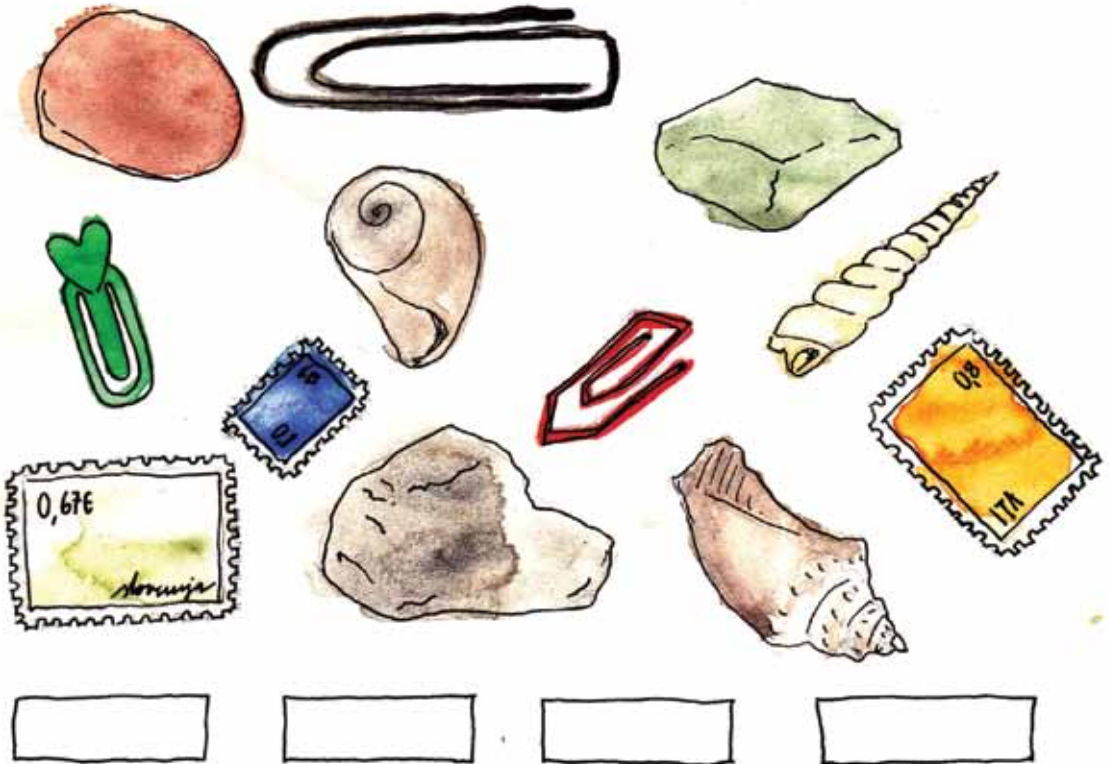
Besedilo in risbe: Petra Grmek

Poletje in taborjenje sta za nami, a verjetno se ti je že zgodilo, da si mesec dni po taborjenju v nahrbtniku našel prodnik. Tja si ga na taboru shranil, ker je bil res lepo črtast in ravno prav pisan. Mogoče si shranil tudi tistega, skoraj okroglega? Kaj pa tistega, skoraj črnega? Če dobro pomisliš, imaš v nahrbtniku že pravo zbirko prodnikov. Z leti se lahko ta še poveča in ko boš okoli vratu nosil modro rutico, boš doma imel že »pravi« muzej prodnikov s taborjenj.

Verjetno pa niso vse zbirke, s katerimi si se srečal, nastale tako slučajno; kar pomisli na zbirke znamk, kovancev, razglednic, ... Te so njihovi lastniki dolgo zbirali in z leti je marsikatera tovrstna zbirka prerasla v mali muzej. Poizvedi, kje se kakšen tak muzej nahaja, in se tja odpravi skupaj z vodom - zagotovo ti bo zbiratelj povedal marsikatero zanimivost o svoji zbirki in mogoče tudi sami s svojim vodom začnete svojo zbirko.

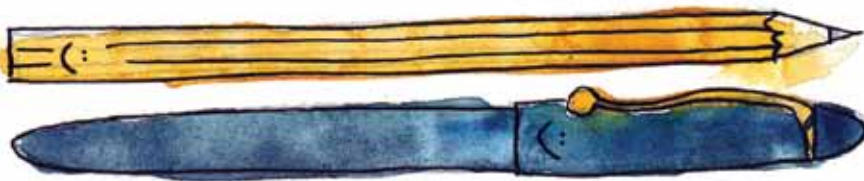

Poveži pomešane predmete u 4 zbirke in jih poimenuj!

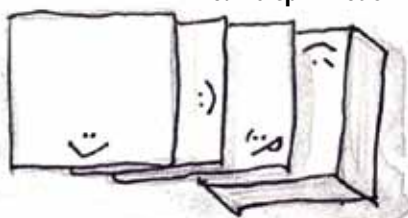

Torej, za ustanovitev urejene vodove zbirke si omislite naslednje pripomočke:

pisalo

samolepilni lističi

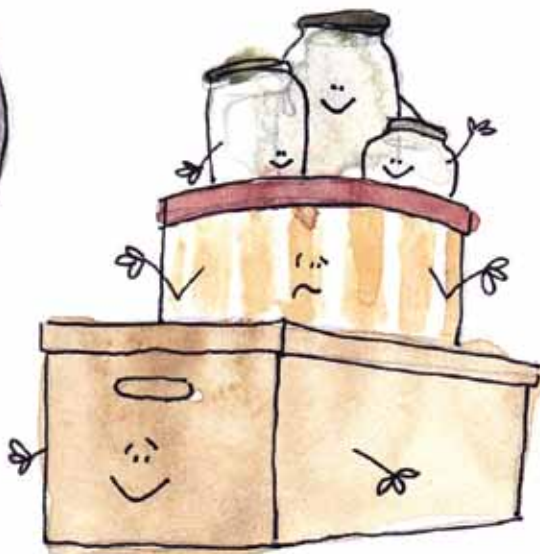
zvezek

lepilni trak ali lepilo

povečevalno steklo, da si boste lahko ogledali vse podrobnosti predmetov v zbirki.

škafle/kozarci za vlaganje ipd. - nekaj, v čemur se bo vaša zbirka nahajala

Kaj pa, če bi se zbiranja lotili skupaj v vodu in tak mali muzej ustvarili kar sami? Običajno se zbiranja lotimo, ko nam je neka stvar res vseh oziroma se nam zdi zanimiva. To je lahko vse od morskih školjk in polžev, kamnov, peres, rastlin (te običajno shranimo v herbarij), ključev, znamk, priponk, ... do taborniških rutic in našitkov. Zanimive predmete za zbirko najdemo vsepovsod - na sprehodu po gozdu, na poti v šolo ali pa kar na domačem podstrešju - le odprte oči moramo imeti.

Vedeti pa moramo, da zbirka običajno ni le kup podobnih predmetov, ki so nam všeč, zmetanih v isto škatlo. Pravi zbiratelji svoje zbirke namreč skrbno urejajo in o predmetih v zbirki vedo povedati, kje in kdaj so jih našli, kdaj so nastali in še marsikaj. Da vseh teh podatkov ne pozabijo, si jih pogosto zapišejo v zvezek ali pa predmetom dodajo posebne lističe s temi podatki.

Včasih so prav podrobnosti tiste, ki delajo zbirke še toliko bolj zanimive in dragocene. Ste vedeli, da je najdražje prodana znamka pravzaprav znamka z napako? Tako nam povečevalno steklo pride še kako prav - še posebej, ko želimo o predmetih izvedeti kaj več iz knjig - marsikateri predmeti iz narave se med seboj le malo razlikujejo, zato jih moramo pogledati res od blizu.

Mogoče se vam zdi, da zbirka zavzame preveč prostora. Ali ste že pomislili, da bi raje naredili »foto-zbirko«? Zanimive predmete fotografirajte in ustvarite svoj mali muzej kar na računalniku! Sploh pa ni nujno, da se zbirko da gledati. Kaj pa, če bi raje zbirali zvoke? Ali vonjave? Pomislite, kako bi jih shranili in pokazali ostalim vodom!

Če pa se vodove zbirke vseeno naveličate, lahko iz nje kaj ustvarite! Zbirka prodnikov tako lahko postane mozaik, zbirka razglednic kolaž ali trganka, zbirka školjk pa nov obroček za rutko.

Najdi enaki peresi!

Naredite vodou muzej in osvojite MČ veščino Zbiralec!

Ko naletimo na nesrečo

Besedilo in slika: Mojca Galun

Prva pomoč je ena izmed tistih taborniških veščin, ki nam vedno pridejo prav! Pomembno pa je, da znamo v dani situaciji pravilno ukrepati in da vedno poskrbimo za varnost.

Kadar naletimo na nesrečo, se držimo naslednjega vrstnega reda:

1. Preglejmo situacijo

Ko prispemo na kraj nesreče, poglejmo, zakaj so poškodbe nastale in kako lahko pomagamo poškodovancem. Ne pozabi na varnost! Kadar je poškodovancev več, nudimo prvo pomoč najprej tistim, katerih življenje je najbolj ogroženo.

Triaza: določanje vrstnega reda oskrbe in transporta poškodovancev.

2. Zavarujemo prostor

Preverimo, ali je mesto nesreče dovolj varno za nudenje prve pomoči (po zdrsu lahko ponesrečenec še malo zdrsne, za prvim kamnom lahko prileti drugi, za prvim avtom lahko pride naslednji), in primerno zavarujemo ponesrečenca in sebe. Odstranimo neposredne nevarnosti (elektrika, plin, ...). Če to ne gre, ga moramo premakniti (bodimo previdni, ker ga lahko še dodatno poškodujemo).

3. Oskrbimo poškodovance v neposredni nevarnosti za življenje

Neposredne nevarnosti za življenje so:

- nezavest,
- prenehanje dihanja in bitja srca,
- hude krvavitve,
- šok ter
- nagle zastrupitve.

4. Pokličimo nujno medicinsko pomoč

Če presodimo, da je to potrebno, pokličemo reševalce (glej sliko).

5. Nudimo prvo pomoč še ostalim

Kako pri poškodovancu ugotovimo vrsto in obseg poškodbe?

Najprej preverimo ali je pri zavesti: glasno ga ogovorimo in na rahlo stresemo.

Če ni pri zavesti, preverimo ali diha: opazujemo dviganje njegovega prsnega koša in istočasno z ušesom poslušamo (največ 10 sekund) morebitne šume pri vdihu in izdihu (ob tem lahko čutimo njegovo izdihano sapo na licu). Če diha, ga premaknemo v položaj za nezvestnega. Če ne diha moramo začeti z umetnim dihanjem in, če je potrebno, tudi z oživiljanjem.

Sledi pregled poškodovanca za močne krvavitve in oskrba le-teh. Šele nato preverimo znake šoka in zastrupitve.

Ukrepi pri močnih krvavitvah

Krvavitev ustavimo tako, da prek sterilnega povoja močno pritisnemo neposredno na mesto krvavitve. Če je možno, poškodovani del telesa dvignemo nad raven srca. Pritisk vzdržujemo in napravimo kompresijsko obvezo: na sterilni povoj položimo cel povoj, z drugim pa ga s krožnimi zavoji pritrdimo, da se krvavitev ustavi. Nato vsakih 5-10 minut opazujemo barvo uda (pretesna obveza naredi pomodrel ali bled in hladen ud).

Ponesrečenec je v šoku kadar:

- je zelo bled,
- ima pomodrele ustnice in prste,
- ima hladno kožo, prekrito z lepljivim znojem,
- srce mu bije hitro in šibko,
- diha plitvo in pospešeno,
- je manj občutljiv na bolečino,
- je tih in apatičen (okolica ga ne zanima),
- je žejen,
- slabo mu je in lahko bruha.

Ukrepanje: Ustavimo morebitno krvavitev, preprečimo podhladitev, osebo namestimo v položaj za šokiranega, tako da leži na hrbtu in mu podložimo noge.

Foto: Iztok Hvala

Znaki zastrupitve:

- krči,
- bruhanje,
- driska,
- motnje zavesti,
- ohromitve,
- vidne spremembe na koži,
- plitvo dihanje.

Ukrepanje:

Pri zastrupitvi s plinom: evakuacija na čist zrak, kisik in mirovanje, umetno dihanje. V primeru zastrupitve s cianidi - ima zadah po mandljih je umetno dihanje z usti prepovedano!

Pri zastrupitvi s hrano: preprečimo dehidracijo (spi je naj 1-2 dL vode) in izzovemo bruhanje (do 6 ur po zastrupitvi).

Pri zastrupitvi z alkoholom: nadzorujemo življenjske funkcije; če je oseba nezavestna, jo damo v položaj nezvestnega; če ne diha, jo oživljamo.

Pomembno je, da ohranimo trezno glavo. Če ponesrečencem že kdo pomaga in ne potrebuje naše pomoči, ne »prodajamo zijal« in se čim prej umaknimo. Če nismo gotovi, kako pravilno nuditi prvo pomoč, pokličimo reševalce in jih vprašajmo. Napačna prva pomoč je lahko škodljiva, vendar ne pozabimo: »Tabornik je pripravljen pomagati!« Pravilno ukrepanje lahko marsikomu reši življenje.

Več izveš na: <http://www.pomagamprvi.si>

Ob pomoči vodnika spoznajte še ostale postopke prve pomoči in osvojite GG veščini Bolničar 1 in Bolničar 2!

Klin na bivakiranju

Besedilo in fotografije: Tomaž Sterniša

Jesen je čas, ko lahko gremo na vodovo bivakiranje. Priprava klinov za bivak in njihova uporaba pa je trn v peti marsikaterega tabornika.

Če je le mogoče, na bivakiranje vzamemo s seboj aluminijaste klince, ki so lahki za prenašanje in dovolj ozki, da jih lahko zabijemo skozi luknje na šotorki, vrv pa nanje enostavno napnemo z napenjalnim vozložem (Slika 1). Če klinov nimamo s seboj, si jih moramo narediti sami iz naravnega materiala. Ti klini so običajno preširoki za luknje v šotorki. Z njimi lahko šotorko poškodujemo, zato jih raje zabijemo ob njej. Vrv učvrstimo na vogalnih luknjah šotork s polvozložem (lahko tudi samo še enkrat potegnemo vrv skozi isto luknjo), okoli klina pa jo napnemo z napenjalnim vozložem (Slika 2). Tudi vrzni vozlož na klinu lepo drži (Slika 3).

Da vrv ne zdrsne s klina, na klinu izdelamo utor za njo. Najprej naredimo zarezo v obliki črke X (Slika 4a), nato pa izrez povečujemo (Slika 4b). Dokončan utor za vrv (Slika 4c) mora biti dovolj odmaknjen od vrha palice, sicer lahko klin med zabijanjem poškodujemo. Na spodnji strani palico še ošilimo, da klin lažje zabijemo v tla (Slika 1).

Dolžino in debelino klina izberemo glede na podlago, na kateri bivak postavljamo. Daljši in tanjši klini so primerni za lahka, globoka tla, debelejši in krajši

klini pa za zbita, plitva tla. V podlago jih zabijemo pod kotom približno 45°.

Za izdelavo klinov je primeren leskov les, saj je dovolj trden in žilav. Vejo vedno odrežemo iz sredine leskovega grma, čimbolj pri tleh, izberemo pa tako, da lahko naredimo čim več klinov iz ene veje. Klini na slikah so narejeni iz suhe leskove palice. Suh les je sicer trši in ga je nekoliko težje obdelovati, je pa zato tudi klin bolj trd in ga je lažje zabiti v tla. Če ošiljeno konico klina nekoliko ožgemo na ognju, s tem še povečamo njeno trdnost.

Pri izdelavi klinov lahko preverite učinkovitost načinov rezanja, ki smo jih omenili v marčevski številki Tabora.

Urškini angelčki

Besedilo in fotografija: SiNi

Vod Urškini angelčki prihajajo iz rodu Pusti grad Šoštanj in so odlična eksplozivna mešanica pubertetniške in mladostne energije. Vod sestavlja 6 izjemno razposajenih fantov, ki so ravno končali 5. razred osnovne šole in svoji vodnici Urški ponujajo izziv njene taborniške kariere. Se sprašujete zakaj? Fantje so ob prestopu iz MČ v GG ostali brez vodnika in žal novega kandidata ni bilo lahko najti, saj so se teh fantov vsi precej otepali. A vodnica Urška Škrap, ki je svojo taborniško pot začela v Sežani, je z veseljem sprejela izziv in fante povezala v odličen vod.

Od kod prihajate? Prihajamo iz Šoštanja, kjer se gradi slavni Blok VI. Naše mesto je res »kul«. Je majhno, staro več kot 100 let, športno in polno tabornikov.

Od kod ideja za vaše vodovo ime? Ime smo si izbrali takoj na prvem vodovem sestanku. Ime je pravo nasprotje tega, kar smo bili na začetku leta, saj smo bili takrat vse prej kot angelčki.

Kaj počnete pri tabornikih? Pri tabornikih se imamo »fajn«, se veselimo, zafrkavamo in resnično uživamo.

Katera je najboljša taborniška akcija? Najboljša akcija je bivakiranje in orientacija. Super pa smo se imeli tudi na letošnjem območnem mnogoboju, kjer smo osvojili drugo mesto.

Kaj počnete na taborjenju? Na taborjenju v Ribnem se imamo »fajn«, spimo v šotorih, se kopamo v Blejskem jezeru in v mrzli Savi.

Vaša najljubša hrana je ... sama zdrava hrana, kot je pica, »McDonalds«, burek iz Mladosti. Vodnica Urška pa prisega na kebab.

Kako bi se opisali? Smo veseli in debeli!

Kateri so vaši taborniški vzorniki? Naš vzornik je naša vodnica Urška. »Faci« pa sta tudi Lihti in SiNi.

Kako bi opisali svojo vodnico? Naša vodnica je res »carska«, zelo zabavna in »fajna«.

Kaj boste, ko boste veliki?

Miha R.: Tabornik.

Domen: Poklicni košarkar.

Miha M.: Izumitelj.

Luka: Poklicni rokometaš.

Maks: Raje na polno uživam sedanjost.

Matevž: Pilot.

Urška: Slavna arhitektka!

Kako bi ti, Urška, opisala člane svojega voda? Luka je »nagajiv«, Domen je »lepi hiperaktivnež«, Miha R. je »brihta«, Miha M. je »sladkosnedi medvedek«, Maks je »vedoželen« in Matevž je »prijazen«!

Tvoj vod je ... skupina res super fantov, na katere sem zelo ponosna; res najboljši vod, ki me vsakič postavi pred nov izziv.

Ta prav' tabornik

Besedilo: Barbara Bačnik - Bača,
fotografija: arhiv intervjuvanca

Poleg svojih dveh zanimivih poklicev ima Jaka ponuditi tudi številne starševske nasvete in pa nasvete o življenju v tujini, točneje v Belgiji. Vsega, česar se loti, se loti zares - tako je "ta prav" tabornik, "ta prav" ilustrator, "ta prav" učitelj, "ta prav" mož, "ta prav" oče ...

Jaka Bevk (RSO Kranj), učitelj in ilustrator

Kako in kdaj se je začela tvoja taborniška pot?

Moja taborniška pot se je začela poleti leta 1985, ko me je starejša sestra prepričala, naj grem tudi jaz na taborjenje v Belo Krajino. Od tistega taborjenja dalje sem bil dolgo zelo zagrižen tabornik.

Kaj si vedno sanjal, da bi rad postal?

Vedno sem sanjal, da bi postal risar stripov, ampak tak "ta prav", ki živi izključno od tega in ne poučuje zraven še likovne vzgoje. Teh sanj seveda še nisem opustil.

Kaj si po izobrazbi in katera šola ti je ostala v najlepšem spominu ter zakaj?

Diplomiral sem na pedagoški fakulteti in sem profesor likovne umetnosti. Študentski dnevi na tej fakulteti so bili zelo "fletni", imam same pozitivne spomine, za razliko od srednješolskih časov - tam nisem bil preveč srečen.

Katere kompetence te odlikujejo?

Uf, to je pa vprašanje za mojo ženo in otroke. Včasih sem mislil, da sem miren in potrpežljiv, pa se je baje tudi to spremenilo ...

Kako je taborništvo vpleteno v tvoje delo, službo?

V šoli so mi veliko pomagale izkušnje, ki sem jih pridobil kot vodnik in načelnik rodu, predvsem pri razumevanju otrok in delu z njimi. Najbrž sem pri tabornikih izgubil strah pred javnim nastopanjem. Dobil sem tudi organizacijske izkušnje, ki sem jih pridobival kot načelnik rodu, te prav pridejo predvsem pri organizaciji ekskurzij, razstav itd.

Kateri del svojega poklica oz. službe ti je najbolj in kateri najmanj pri srcu?

Pravzaprav sem razpet med dva poklica, od katerih je eden malo manj formalen: poučevanje in ilustratorstvo. Recimo, da mi je ilustriranje bolj pri srcu, čeprav ima tudi svoje minuse, tako kot ima poučevanje ogromno plusov. Nikoli pa res nisem maral konferenc v šoli.

Kaj si na podlagi taborništva spremenil v svojem življenju in bi priporočil vsakomur?

Mogoče sem se preselil v tujino prav zaradi tega, ker sem bil dolga leta tabornik. Pri tabornikih sem se naučil sprejemati različne ljudi takšne, kot so. To ni nek zaprt krog ljudi s skupnim konjičkom. Pri tabornikih ljudje prihajajo in odhajajo, so del tebe in tvojega življenja, čeprav so si lahko zelo različni. Druži jih ljubezen do narave in dobre družbe. Vsakomur bi priporočil, da preizkusi življenje v tujini. Tako kot taborništvo ti tudi to razširi duha.

Kako se po navadi začne tvoj delovni dan?

S kavico in prebiranjem elektronske pošte.

Česa si na področju svojega dela želiš v prihodnosti?

Kot ilustrator bi rad izdal samostojen strip album v Belgiji ali pa kar serijo stripov; kot učitelj pa bi si želel učiti na kakšni mednarodni šoli - zna biti zanimiva izkušnja.

Scoutball

Besedilo: Matija Špacapan - Špac

Scoutball je atraktivna, dinamična moštvena igra, ki razvija motoriko in koordinacijo tekmovalcev. V igri sodelujeta dve ekipi, ki poskušata doseči nasprotnikov gol. Od ostalih moštvenih športov se scoutball loči po uporabi taborniške rutice, ki jo skušajo nasprotniki odvzeti tekmovalcu z žogo ter ga s tem izločiti iz igre. Rutica je pripeta za pasom na hrbtni strani vsakega tekmovalca in zmanjšuje potrebo po fizičnem kontaktu.

Splošna pravila

- Tekmovanje poteka v dveh starostnih skupinah:
 - starejši GG,
 - PP, RR in grče.
- Igralec lahko igra zgolj za eno ekipo in mora biti starejši od 13 let.
- Ekipo sestavlja 6 tekmovalcev in največ dve menjavi.
- Igrišče je veliko 40 m x 20 m.
- Tekma traja dva polčasa po 15 minut s 5-minutnim premorom.
- Igra poteka z žogo za odbojko.
- Tekmovalce doseže točko, ko položi žogo na tla prek golove črte.
- Za vsako igralko ženskega spola, ki dejansko vstopi v igro in doseže točko, dobi ekipa dodatne 0,5 točke na končni rezultat. Igralka mora igrati vsaj 10 minut.
- Rutica je zatlačena za pasom na hrbtni strani tako, da je vozel na zunanji strani.
- Zmaga ekipa, ki doseže več zadetkov. Če je izid po 30 minutah igre izenačen, se igra nadaljuje do zlatega gola.

Igra je izjemno popularna med italijanskimi skavti, ki že od leta 1997 organizirajo državna prvenstva v Bologni, prav tako scoutball redno igrajo hrvaški skavti.

Več informacij o sami igri ter njenem poteku je na www.youtube.com/user/ScoutballNews.

Če želiš o tej igri izvedeti več oziroma se želiš udeležiti **prvega scoutball turnirja**, ki ga organizira **Rod Pusti grad Šoštanj**, pridi v Šoštanj v soboto, 6. oktobra.

Za več informacij in vse o pravilih tekmovanja si preberi na spletni strani organizatorja tekmovanja: www.rpg.rutka.net.

Navadna ajda

(*Fagopyrum esculentum*)

Besedilo in fotografije: Kosobrin

Ajdo uvrščajo med žita, čeprav botanično spada med trave. Rastlina namreč izvira iz centralne Azije in celo Sibirije, v poznem srednjem veku pa so jo prinesli še v Evropo. V višino zraste od 20 do 70 cm, njeno steblo je navadno rdečkaste barve, tako kot cvetovi, ki nihajo med rožnato rdečo in belo. Žitarica je tako poimenovana, ker so jo v 12. stoletju križarji prinesli v Evropo iz poganskih krajev ter Kitajske.

Pri ajdi uporabljamo predvsem njena semena in zel. Iz semena z luščenjem naredimo ajdovo kašo, z mletjem pa ajdovo moko. Ajdovo kašo uživamo kuhano ali pa pečeno. Gojena raste po celi Sloveniji.

Učinkovine: beljakovine, maščobe, škrob, sladkor, vitamin B1, vitamin E, magnezij, kalcij, kalij, rutin.

Uporabnost: čaj, kaša, kruh, žganci, pecivo, obkladki.

Zdravilnost: pomaga pri ožilju, prekrvavitvi, krčnih žilah, čiščenje presnove, lajša arteriosklerozo, za boljše spanje; ne vsebuje glutena, zato jo lahko uporabljajo bolniki s celiakijo.

Kaša z gobami

Potrebujemo: 20 dag ajdove kaše, 1 jedilno žlico olja, 1 dL sladke smetane, 1 dL kisle smetane, 5 dag naribanega sira, 1 manjšo čebulo, 30 dag gob, ščepec majarona, ščepec peteršilja, česen, poper in sol po okusu.

Priprava: Vodo zavremo in jo posolimo, v njej skuhamo ajdovo kašo približno 20 minut. Ko je kuhana, jo precedimo. Na olju prepražimo seseklano čebulo, da porumeni, potem dodamo sesekljane gobe. Dodobra jih podušimo, začinimo s soljo, poprom, majaronom, peteršiljem ter dodamo zdrobljen česen. 10 minut jih še dušimo in zalijemo z malo vode, nato dodamo sladko smetano. Ta naj nekaj minut vre, potem primešamo še kuhano ajdovo kašo. Vse skupaj dobro mešamo in na koncu dodamo še kislo smetano in nariban sir.

Ajdov kruh

Potrebujemo: 50 dag črne ali mešane moke, 25 dag ajdove moke, kvas, sol, vodo, kavno žličko sladkorja.

Priprava: V ajdovo moko zlijemo vročo vodo in jo zmešamo, da postane kašasta, potem pa dodamo pšenično moko. Nazadnje vlijemo 1 dL vode, v katero smo vmešali sladkor, jo segreli in na koncu dodali še kvas. Testo pošteno zgnetemo, da v njej ni mehurjev in je lepo gladko. Nato posodo z testom pokrijemo in postavimo nekam, kjer je toplo. Testo pustimo stati tako dolgo, da dvakratno naraste. Ko naraste prvič, ga ponovno pregnetemo in spet pustimo vzhajati. Ko naraste drugič, ga previdno stresemo v pekač in po želji še namažemo po vrhu z razžvrkljanim jajcem. V testo lahko vmešamo, lan, orehe, mandlje, lešnike ...

Čaj

Eno čajno žličko posušene zeli prelijemo s skodelico vrele vode, pustimo stati 10 minut in precedimo. Čaj pijemo večkrat na dan. Lahko ga osladimo z medom.

Besedilo: Primož Kolman

Velika Andromedina galaksija

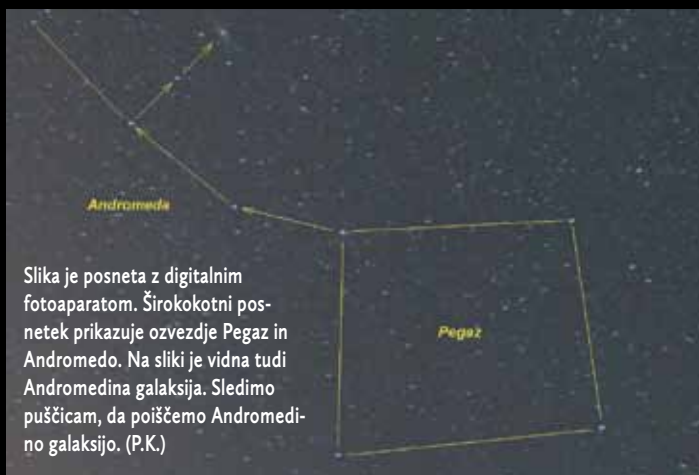
Zvezde se zaradi medsebojne gravitacijske privlačnosti združujejo v galaksije, te pa v jate galaksij. Naše Sonce z Zemljo se nahaja v enem izmed krakov galaksije, ki ji pravimo Rimska cesta. Rimsko cesto lahko vidimo v obliki srebrnega traku, ki se vije preko nočnega neba (na naši skici preko Kasiopeje). Andromedina galaksija je po obliki zelo podobna naši Rimski cesti, le da je malo večja. Prav zaradi svoje podobnosti je primerna za preučevanje in posredno spoznavanje naše galaksije. Rimske ceste namreč nikoli ne bomo videli iz takšne perspektive, kot lahko vidimo Andromedino galaksijo. Astronomi so ugotovili, da se nam Andromedina galaksija približuje in da bo v daljni prihodnosti celo trčila z Rimsko cesto.

Andromedina galaksija je odlično vidna že z navadnim lovskim daljnogledom (npr. 10 x 50). Najlepše se jo vidi jeseni in pozimi, ko je visoko na nebu. V naših krajih pride praktično v zenit. Je najbolj oddaljen objekt, ki ga je še moč videti s prostim očesom. Oddaljena je 2,2 milijona svetlobnih let. Predstavljajte si, da svetloba prepotuje v eni sekundi tristo tisoč kilometrov, tu pa govorimo o svetlobnih letih. Svetloba, ki jo danes opazujemo, je to veliko galaksijo zapustila, ko na Zemlji še ni prebival človek.

Poiščimo veliko Andromedino galaksijo na nebu. Če je le možno, pojdimo čim bolj stran od mestnega smoga in luči, tam kjer postanejo zvezde svetle in nebo temno. Ozrmo se naokoli, poiščimo Veliki voz in Severnico. Na nasprotni strani Severnice najdemo ozvezdje Kasiopejo, ki spominja na črko »W«. V bližini poiščimo še skoraj popoln kvadrat, ki ga tvorijo zvezde Pegaza z glavno zvezdo Andromede. Nato sledimo zvezdam Andromede, kot je prikazano na sliki. Če boste uporabili daljnogled, velike Andromedine galaksije ne bo težko najti, saj se v daljnogledu zelo lepo vidi.

Skica prikazuje večerno nebo v smeri severovzhoda. Za lažjo orientacijo so risani Veliki voz, Severnica, Kasiopeja, Perzej in Andromeda. S pomočjo skice poiščite Pegaza in Andromedo ter poskušajte poiskati Andromedino galaksijo. (P.K.)

Slika je posneta z digitalnim fotoaparatom. Širokokotni posnetek prikazuje ozvezdje Pegaz in Andromedo. Na sliki je vidna tudi Andromedina galaksija. Sledimo puščicam, da poiščemo Andromedino galaksijo. (P.K.)

Andromedina galaksija, posneta s teleobjektivom (goriščna razdalja 300 mm, zaslonka 5,6, ISO 3200, čas osvetlitve 60 sekund). Za izvedbo posnetka je bilo potrebno sledenje gibanju zvezd. (P.K.)

Priprava ognjišča za kuhanje

Besedilo Tomaž Sterniša, fotografije: Tečaj spoznavanja rastlin in živali

Ko se odpravimo na jesensko bivanje, se skoraj ne moremo izogniti kuhanju v kotličku. Poglejmo si nekaj napotkov, da bo naše kuhanje v naravi učinkovito in okolju prijazno.

Izbira primerne prostora za ognjišče je prvi pogoj za uspešno kuhanje v naravi. Če imamo možnost, se prej dogovorimo z lastnikom zemljišča, sploh če bomo kuhali na več ognjiščih. Običajno izberemo raven prostor na robu gozda ali na gozdni jasi. Če je le mogoče, naj bo blizu potok s pitno vodo, ki jo lahko uporabimo za kuhanje in pomivanje posode, sicer moramo vso vodo prinesiti s seboj. Preverimo, da nad ognjišče ne visijo spodnje veje dreves in grmovja, ki bi jih lahko ogenj poškodoval. Če ognjišče pripravljamo v gozdu, najprej suho listje in vejice odstranimo s površine, kjer bomo kurili ogenj. Tako preprečimo, da bi se suho listje nehote vžgalo, pa tudi pri pripravi hrane bomo imeli manj težav (suho listje v pravkar narezani čebuli je lahko zelo neprijetno).

Če je le mogoče, odstranimo zgornji sloj travne ruše nepoškodovan (Slika 1) in ga pospravimo nekam na varno, da ga ne uničimo. Tako bomo lahko, ko bomo odhajali, "pokrov" vrnili na svoje mesto in pohojena trava bo edina posledica naše prisotnosti. Zelo pomembno je, da ne izrežemo prevelikega kosa travne ruše - premer naj bo samo malo večji od premera dna kotlička.

Skoraj povsod lahko najdemo nekaj kamenja, ki ga zložimo ob rob ognjišča. To nam olajša delo pri izdelavi zunanega oboda ognjišča. Rob ognjišča obložimo z zemljo, ki jo izkopljemo na sredi ognjišča. Če kamenja nimamo na voljo, izkopljemo nekoliko globljo luknjo. Tako nastane poglobljeno kurišče z dvignjenim robom in v njem lahko varno zakurimo - brez nevarnosti, da bi se vžgalo suho listje ali trava na tleh. Tudi veter nam manj nagaja pri kuhanju na poglobljenem in zavarovanem kurišču. Na Sliki 2 vidimo izdelano kurišče s kotličkom v položaju, ki je najbolj primeren za kuhanje. Vidi se, da je dno kotlička samo malo nad robom kurišča. Glede na velikost kotlička bi bil lahko premer kurišča še za kakšnih deset centimetrov manjši.

Slika 2

Taborniki radi kurimo velike ognje, pri kuhanju na ognjišču pa je to napaka. Lahko nam povzroči tudi velike neprijetnosti: zaradi vročine se velikemu ognju težje približamo, hrana v kotličku se rada prismoji in ročaj kotlička se preveč segreje, da ga ni mogoče prijeti z roko. Ko zakurimo pod kotličkom, želimo, da bi najmočnejši ogenj gorel na sredini, tik pod dnom kotlička. Tako je izkoristek ognja večji in za kuhanje ne potrebujemo velikega ognja. Prednost ni le v manjši porabi drv, zelo pomembno je tudi, da se ročaj kotlička pri pravilnem kurjenju ne segreje preveč in ga brez težav primemo z roko (na Sliki 3 je namesto ročaja veriga). To pride zelo prav pri mešanju polnega kotla, pa tudi ko ga je treba na hitro umakniti z ognja (ko v njem preveč vre ali ko se kaj začne smoditi).

Za mešanje v kotličku potrebujemo kuhalnico, ki jo (lastne izkušnje) običajno pozabimo doma. Tudi sicer so kuhalnice, ki jih uporabljamo doma, prekratke za kuhanje v kotličku. Zelo spodoben nadomestek je žlica, privezana na palico. Del palice, ki bo v stiku s hrano, olupimo in obrežemo tako, da se prilega žlici, nato pa žlico čim bolj trdno privežemo na palico (Slika 3).

Taborniki pri kuhanju na ognjišču najpogosteje uporabljamo trinožnik. Poleg tega, da ga je zelo enostavno narediti, nam omogoča prilagajanje višine kotla na dva osnovna načina: s previdnim premikanjem nog trinožnika naprej in nazaj ali s pomočjo napenjalnega vozla na vrvi, na katero je obešen kotel. Pri pravilnem kurjenju pod kotlom se vrstica niti ne segreje, a zaradi varnosti raje ne uporabljajmo vrvic iz umetnih materialov. Palica z zareзами za ročaj kotla na različnih višinah ali veriga s kavljem na koncu sta seveda tudi zelo dobra načina prilagajanja oddaljenosti kotla od ognja. Za vezavo treh palic v trinožnik obstaja več načinov, vsi so bili že večkrat objavljeni in zato jih ne bomo posebej opisovali. Palice pripravimo tako,

da naredimo čim manj škode v naravi. Popolnoma zadoščajo primerno debele in dolge suhe palice, ki jih najdemo v gozdu na tleh, pazimo le, da niso trhle. Če primernih palic ne najdemo, moramo odrezati sveže. Dobra izbira je na primer leska, ki se hitro obrašča in jo najdemo skoraj povsod. Leskovo vejo izrežemo v sredini grma in čim bolj pri tleh. Z malo sreče lahko dobimo iz ene veje tri palice za trinožnik, pa še kaj bo ostalo za izdelavo klinov za bivak. Na slikah vidimo kovinski trinožnik, ki je zelo uporaben pripomoček, je pa nekoliko pretežek, da bi ga nosili s seboj na daljši pohod. Dva kovinska trinožnika smo uporabljali na dveh od štirih ognjišč, na katerih smo pripravljali hrano na letošnjem tečaju "Spoznavanje rastlin in živali" in sta se zelo dobro obnesla.

Ker se aluminijasti kotlički, ki jih taborniki običajno uporabljamo, nad ognjem zelo segrejejo, je pomembno, da ves čas spremljamo, kako gori ogenj. Nalagamo sproti in ne preveč naenkrat. Mešamo od stene kotlička proti sredini in skrbimo, da se čim manj prime na steno.

Vprašanja in predloge lahko pošljete na naslov tomster958@gmail.com.

Slika 3

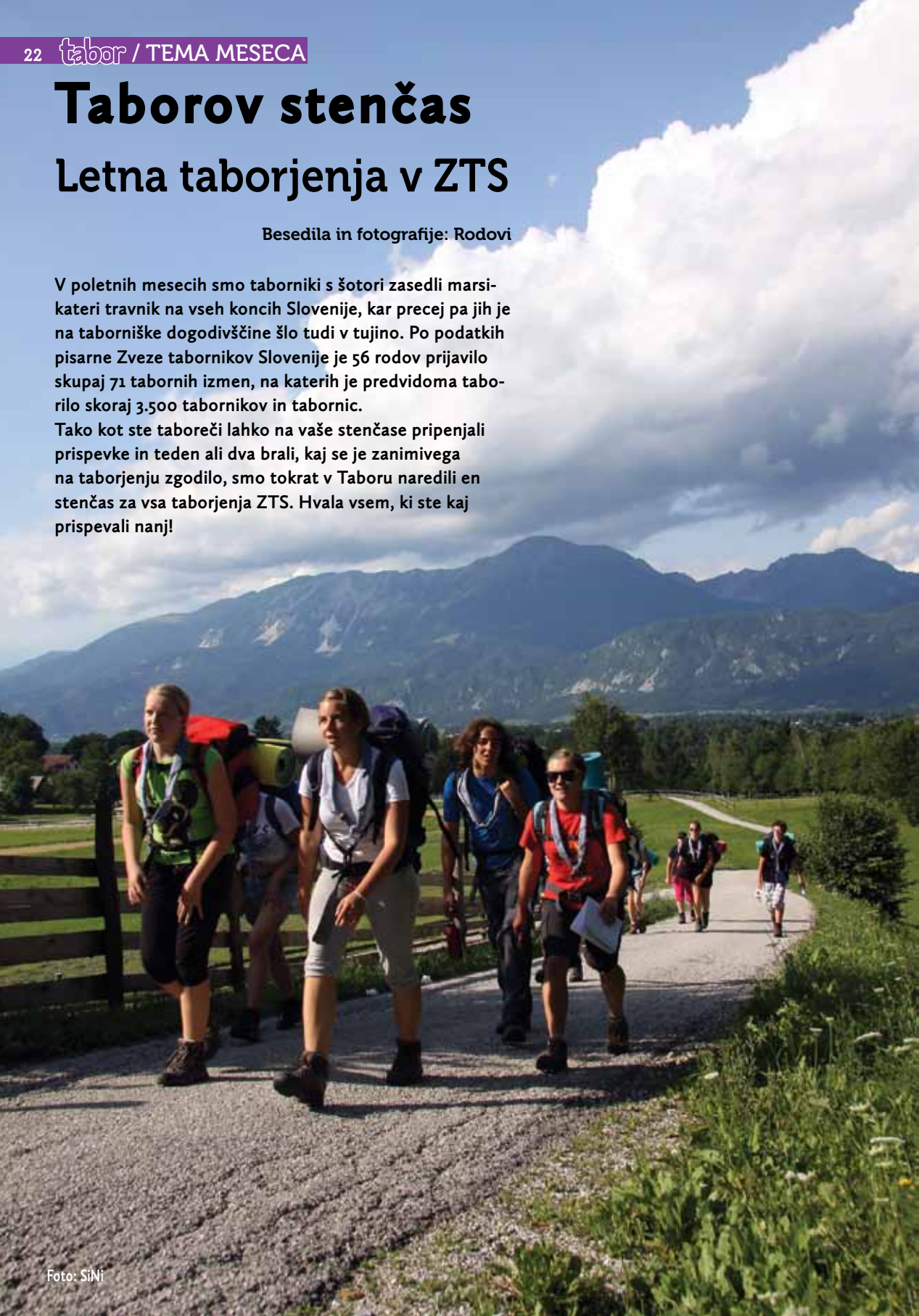
Taborov stenčas

Letna taborjenja v ZTS

Besedila in fotografije: Rodovi

V poletnih mesecih smo taborniki s šotori zasedli marsikateri travnik na vseh koncih Slovenije, kar precej pa jih je na taborniške dogodivščine šlo tudi v tujino. Po podatkih pisarne Zveze tabornikov Slovenije je 56 rodov prijavilo skupaj 71 tabornih izmen, na katerih je predvidoma taborilo skoraj 3.500 tabornikov in tabornic.

Tako kot ste taboreči lahko na vaše stenčase pripenjali prispevke in teden ali dva brali, kaj se je zanimivega na taborjenju zgodilo, smo tokrat v Taboru naredili en stenčas za vsa taborjenja ZTS. Hvala vsem, ki ste kaj prispevali nanj!

Taborjenje v Ribnem - pravo viteško doživetje

Približno 150 tabornikov iz Šoštanja je letos ponovno neizmerno uživalo v lepotah, ki nam jih ponuja Kajuhov tabor v Ribnem pri Bledu. Letošnja rdeča nit so bili vitezi. Skozi celotno taborjenje so potekale različne aktivnosti na to tematiko in seveda tudi osvajanje kopice klasičnih taborniških veščin in znanj. Vrh taborjenja je bilo tako za nekatere taboreče bivanje (kjer so otroci s svojimi vodniki noč preživel v gozdu in si sami skuhal večerni obrok; najmlajši so noč preživel v bližini tabora, malo starejši pa so se na bivač odpravili na Jelovico), za nekatere druge so to bili zanimivi in pestri večerni programi, za tretje in najverjetneje za večino pa je bil vrh taborjenja prav že omenjeni tematski viteški dan. Najprej so se vsi taboreči prelevili v tlačane, ki so preko raznih opravil napredovali v meščane, ob prehodu proge preživetja, ki je bila letos manj blatna, pa so postali vitezi. Za svojo prvo viteško nalogo so morali osvojiti razbojniški grad. Po veliki bitki med

Foto: SiNi

vitezi in razbojniki je sledil še viteško-taborniški krst.

Dodana vrednost letošnjega taborjenja je bila izvedba tečaja za pridobitev licence oziroma naziva »Strokovni delavec v športu I - vodnik taborniške skupine«. Tečaj je organiziral Rod Pusti grad Šoštanj, pod okriljem ZTS. Novim 20 vodnikom lahko zaželimo le veliko sreče pri njihovem prostovoljnem delu z mladimi.

SiNi

Taborniki Pirana ob severni meji

Taborniki Rodu Sergeja Mašere iz Pirana so letos prostor za platnene strehe nad glavami našli v dolini Bistriškega jarka pri Muti, tik ob meji z Avstrijo. Na nekdanjem vojaškem poligonu z več igrišči so piranski taborniki za deset dni postavili šotore za čez petdeset udeležencev letnega taborjenja.

Mlajši taborniki so odšli na izlet na Pernice in tam prespali pod milim nebom, prav tako pa je bilo s starejšimi člani, ki pa so opravili malo daljšo turo preko Sv. Jerneja na Bricnikov vrh nad Muto. Ko je bil dan odprtih vrat, je bilo ob Bistrici vse popoldne živahno, saj so se mladi taborniki in njihovi starši merili v odbojki, v igri med dvema ognjema, metali žogo na koš, tekmovali v poligonu in drugih taborniških igrah in veščinah. Udeleženci taborjenja in drugi obiskovalci so si z zanimanjem ogledali merilno napravo za pretok vode Bistrice, na kateri je v Avstriji zgrajen velikanski jez za pretočno elektrarno.

Hinko Jerčič

Foto: Hinko Jerčič

Taborjenje Rodu Severni kurir

Rod Severni kurir Slovenj Gradec je v juliju izpeljal 12-dnevno letno taborjenje v Suhi krajini, natančneje v Gornjem Kotu, kjer smo letos že tradicionalno taborili ob reki Krki.

V programu taborjenja smo za taboreče izpeljali orientacijsko tekmo, progo preživetja, mnogoboj, seveda pa smo julijsko vročino preganjali tudi s kopanjem v dolenski Krki. Naši najmlajši so osvajali taborniške

veščine, pridno čuvali tabor na nočnih stražah, podali pa smo se tudi na dvodnevno bivačkanje v Kočevski Rog. Vmes smo našli še čas za ogled Dvora. Ena od dogodivščin s tabora 2012 je kraja zastave. Letos so se za zastavo borile kar domačinke, ki jim jo je v nočnih urah tudi uspelo »ukrasti« - že drugo leto zapored. Naš starešina Mirko Vodovnik pravi, da zaslužen, saj so uporabile precej zanimive taktike, med drugim 3-urno »čakanje« v Krki!

Na zaključnemu večeru so se nam pridružili še starši, ki so tudi prenočili in tako dan ali dva preživeli »po taborniško«. Ob zadnjem tabornem ognju je ob zabavnem programu sledila podelitev našitkov za opravljene veščine in tradicionalno podeljevanje imen - taborniški krst, medtem ko poroke letos (prvič!) nismo imeli.

Foto: Arhiv RSK

Taborjenje Rodu Sotočje Nazarje

Rod Sotočje Nazarje je junija organiziral taborjenje na Lazah pri Kokarjah. 42 udeležencev, od tega 30 osnovnošolcev z nazarske, rečiške, šmarske, mozirske in ptujske osnovne šole ter vodniki in ostalo vodstvo tabora, se je štiri dni zabavalo ob aktivnostih v naravi in spoznavanju le-te. Taborniki so se podali na pohod na Čreto, premagovali progo preživetja, stražili zastavo in večni ogenj, ki celotno taborjenje ni smel ugasniti, nekaj novih tabornikov pa je bilo tudi krščenih. Vsi so opravljali različne veščine (bolničar, izletnik, kmetovalec, plavalec, vodič, kuhar, orodjar, vrvar, robinzon, higienik, poznavalec ognjev, pevec, novinar ...) in se pri tem tudi mnogo naučili. V prostem času so se radi pomerili v lokostrelstvu. Dobili so nekaj obiskov, med drugim sta jih obiskala gospod Miro Prašnikar, ki jim je predstavil osnove radioamaterstva in gospod Iztok Apačnik, planinski vodič, ki jih je poučil o vozlih. Čas je bil tudi za praznovanje rojstnega dne s pravo rojstnodnevno torto in za taborniško poroko, pred

katero je moral fant iz naravnih materialov izdelat zaročni prstan, zaprosit dekle, nato pa so vodniki ob večernem ognju izvedli poročni obred. Ob številnih aktivnostih in dobri zabavi pa časa za solze ali slabo voljo seveda ni bilo.

Foto: Rod Sotočje Nazarje

Na severu Primorske

Rod morskih viharnikov iz Portoroža je taboril v Idrskem pri Kobaridu. Vreme je bilo sprva zelo sončno in vroče, kasneje pa smo doživeli tudi nekaj dežja, toče in poplavo. Zadnji dan nam je deževje poplavelo tabor, tako da so starši mislili, da smo imeli stalno slabo vreme, kar pa seveda ni res.

Letos smo na taboru gostili tudi čisto prvo taborniško družinico v zgodovini Morskih viharnikov. Naš taborovodja Tine in njegova žena Eva z 11-mesečnim Nikom, ki je že čisto pravi tabornik s svojo rumeno rutko in z zanj prikrojenim krojem, so prirasli k srcu prav vsem. Vseh 50 članov se je na taboru imelo super: od bivaka na Matajurju do poti v neznano po potoku Kokošjak.

Emy Poljanšek

Foto: RMV Portorož

Stenčas na taboru Stražnih ognjev

Na taborjenju Rodu stražnih ognjev Kranj v Borštu ob reki Krki se je na stenčasu ali, kakor mu pravimo mi, oglasni deski nahajala himna taborjenja »Čav, čav, čav, čav, čav na taboru smo zdaj, na taboru smo zdaj...«, nove kitice so nastajale vsak dan sprti. Tu je obiskovalec lahko našel podatke taborovodje Sovce in starešine Skata, če bi ju slučajno potreboval, pa ne bi našel nikogar, da bi mu jih povedal. Tu je visel prekrasen »kaslc«, kreacija Pume in Želve. Sploh krasen je bil predzadnji dan taborjenja, ko nam je v njem Gumica pustila vrečo lizik. Drugače pa je dnevno vseboval veliko tajne pošte. Do zadnjega smo ugotavljali, kdo so naši tajni prijatelji - T.P.-ji.

Na stenčasu smo pozdravili tudi delo postavljalcev, da so vsi izvedeli, kdo je tabor postavljaj. Letos so bili z nami na postavljajni akciji prvič tudi člani GG družine, ki so se odlično odrezali. Izobešene so bile tudi stare izdaje WC novic, ki so se po napornem izdajanju v »zelencih« (kemičnih WC-jih, op. a.),

Stenčas na taborjenju RKJ Sežana. Foto: Sara Likar

Stenčas ali oglasna deska RSO Kranj. Foto: Tea Derguti

prišle odpočiti na zrak. Tu je bil tudi dnevni urnik, ki pa je na sliki neznan, saj so ravno takrat tabor vodili GG-ji in nismo vedeli, kaj nam bodo pripravili. Na stenčasu mora vsem na ogled viseti tudi ocenjevalni list za (ne)urejenost šotorov z nevarnimi bombami, ki pa jih je bilo letos bore malo.

Tea Derguti

Taborjenje XI. SNOUB

»Snoubovci« smo se tudi letos odpravili na taborjenje v Gornji Grad. Botrovala sta nam tako sončno vreme kot neverjetno pozitivna energija, ki je vladala med taborečimi. Ob tematskem dnevu smo se prelevili v gasilce in z lokalnim gasilskim društvom preživeli čudovit dan. Z GG-ji smo prvič poizkusili, kako je iti na nočni bivak. Dali smo skozi progo preživetja, ki smo jo uspešno popestrili z dodatnimi količinami blata. Priredili smo lokostrelsko tekmovanje. Odigrali smo nogometno tekmo z lokalnima amaterskima ekipama in še eno, posebno: v največjem nalivu smo poslali GG-je v kopalkah igrati nogomet na »polivinilu«, politem z milnico, kar je imelo za posledico cel kup zabavnih padcev. Za zaključni taborni večer pa smo poročili kar taboro-

Foto: Mjedved

vodjo z njegovo ljubeznijo. In tako nas Gornji Grad že nestrpno pričakuje vse do naslednjega leta ...

Mjedved

Nepozaben tabor na Obretanovem

Tabor Rodu koroških jeklarjev je 39 tabornikom pričaral nepozaben teden na Obretanovem. Otroci so doživeli izredno pester program v konceptu taborniško obarvanih iger brez meja.

Namesto jutranje telovadbe jih je vsako jutro prebudila glasba, na katero so zaplesali v stilu 80-ih let, vikingov in nogometne vročice. Vsak vod, si je v gozdu iz naravnega materiala postavil vodov kotiček, ki je kasneje služil kot obramba in izhodišče za napad z vodnimi baloni. Preizkusili smo se v hitrostnem postavljanju šotora, kurjenju ognjev, lokostrelstvu,

vlečenju vrvi, nogometu, med dvema ognjema, orientacijskem teku, šaljivih igrh, mega poligonu in še bi lahko naštevali. Vrhunec letnega tabora je bil nepozaben večerni program ob kresu; z modno revijo in igranjem skečev, s prepevanjem ob zvokih kitare in s taborniško poroko.

Otroci so izdelali tudi časovno kapsulo, katero so, s svojimi sporočili in željami, zakopali na skrivnem mestu z namenom, da čez 5 let vidijo, kako so razmišljali nekoč ter obnovijo spomin na letni tabor, na katerem se je brezmejno uživalo.

Rok F.

Foto: Rok Franc

Na taboru Podkovanih krapov. Foto RPK Ljubljana

Taborjenje Rašiškega rodu.
Foto: Tine Prinčič

Taborjenje Rodu Bičkova skala. Foto: N. K.

"Supertaborniki" na delu!

Kakor se za prave tabornike spodobi, smo tudi letos taborniki iz Domžal polno leto taborniških aktivnosti zaključili na taboru v Stavči vasi pri Žužemberku. No, vsaj mi, malo mlajši, stari od 6 pa vse do 10 let. Bilo nas je okoli 50, za nas pa so skrbeli že bolj izkušeni

Foto: RST Domžale

taborniki, ki jim pravimo vodniki (čeprav seveda lahko skrbimo sami zase). A to ni bilo navadno taborjenje, saj smo se tekom taborjenja z opravljanjem najrazličnejših nalog prelevili v prave »super junake«. Kar osem dni sredi julija smo se podili po okoliških gozdovih; skakali smo v mrzlo reko Krko; tisti, ki so bili prvič na taboru, so doživeli pravi taborniški krst s smešnimi nalogami; nekateri so se celo poročili (ampak saj poroka traja le do naslednjega taborjenja, tako da nič hudega, če si zakonci ne bodo dolgo všeč); igrali smo se najrazličnejše igre in, kar je najbolj pomembno, skrbno čuvali naš večni ogenj v taboru. Tudi mesto Žužemberk nam ni ostalo tuje in mestni grad, ki ga krasi kar sedem obrambnih stebrov, imamo sedaj v malem prstu. In zdaj, v teh vročih poletnih dneh, se mi kar naprej vrača v misli hladno kopanje v reki, večerne zgodbe v šotorih, posedanje ob prasketanju ognja in še vse druge dogodivščine, ki smo jih letos doživeli - a kaj, ko bo treba do naslednjega pravega taborjenja v najboljših zelenih šotorih čakati še celo leto.

Srečanje "starih" tabornikov ter 1. posvet Sveta starešin in Kolegija načelnika ZTS

Na daljši rok je razvoj taborništva - skavtstva odvisen od jasne skupne vizije in od podpore odraslih prostovoljcev. V ZTS želimo ustvariti oziroma zagotoviti prostor za notranji dialog in konsenz o strateških vprašanjih v organizaciji. Zato potrebujemo več aktivnosti, na katerih se lahko taborniške vodje in starejši taborniki srečajo in tudi na neformalen način pogovorijo ter izmenjajo izkušnje. V ta namen bo v **Gozdni šoli ZTS od 15. do 16. septembra** organizirano srečanje »starih« tabornikov. V času srečanja bo potekal tudi posvet Sveta starešin ZTS in posvet Kolegija načelnikov ZTS. Pripravili smo vam tudi kar nekaj taborniških aktivnosti.

Več informacij o srečanju in posvetih najdete na Facebooku oziroma jih dobite v pisarni ZTS.

Tabolatorij 2012

Letošnji tabolatorij bo potekal od **petka, 5. oktobra, do sobote, 6. oktobra**, v **Hiši mladih, Mladinski center in hotel Ajdovščina**. Udeleženci ste vabljeni, da se nam pridružite v petek od 18. ure naprej.

Tabolatorij je namenjen vsem članom rodovih uprav, območnih vodstev in državnega vodstva. Namen aktivnosti je: 1. zbrati potrebe rodov in jih upoštevati pri oblikovanju skupnih programov in odločitev; 2. določiti skupne smernice delovanja društev tabornikov - rodov in ZTS v prihodnjem letu; 3. z boljšo komunikacijo in dobrim sodelovanjem med vodstvom organizacije (na lokalni, območni in državni ravni) želimo doseči trajnostni razvoj organizacije; 4. izboljšati pretok informacij med rodovi, območji in vodstvom organizacije.

Pripravili bomo različne delavnice in predstavitve; za natančnejši program in razpis akcije sledi informacijam na www.rutka.net oziroma pri vodstvu rodu.

Zbiramo tudi ideje oz. predloge tem in predloge za srečanje interesnih skupin v ZTS na tabolatoriju na naslov: zts@guest.arnes.si.

Besedilo: Teja Čas

Otroški bazar

Od 6. do 9. septembra se bo na Gospodarskem razstavišču odvijal že 7. Otroški bazar, kjer se predstavljajo številne organizacije, društva in ustanove. Tudi taborniki bomo imeli svojo stojnico. Pridite in obiščite nas ali pa se nam pridružite pri predstavitvi taborniške dejavnosti.

Priprave na konferenco

V začetku avgusta sta v sklopu priprav na 40. Svetovno skavtsko konferenco in 12. Svetovni skavtski forum mladih na kontrolni obisk v Slovenijo prišla člana Svetovnega skavtskega komiteja in pisarne. Skupaj smo si še enkrat zelo natančno ogledali vsa prizorišča (Rogla, Gospodarsko razstavišče, park Tivoli, center Ljubljane), pri čemer so bili tokrat predstavljeni tudi načrti prostorskih rešitev na vseh lokacijah. Oba sta bila z vidnim zelo zadovoljna.

V času tridnevnega obiska se je zvrstilo tudi več sestankov. V tem času so najbolj vroče teme pogovorov med obema stranema logistične zahteve, finance in promocija. Gosta sta ob koncu obiska izrazila prepričanje, da sta pred nami dva nepozabna dogodka, ki bosta gotovo organizirana na visoki ravni.

Naslednji tovrstni obisk nas čaka prihodnje leto. Predvidoma istočasno bodo v Sloveniji na pripravljalnem sestanku gostovali tudi "Youth Advisor-ji", ki so bili izvoljeni na zadnjem forumu v Braziliji.

Vaše predloge in pripombe nam pošljite na io.zts@rutka.net.

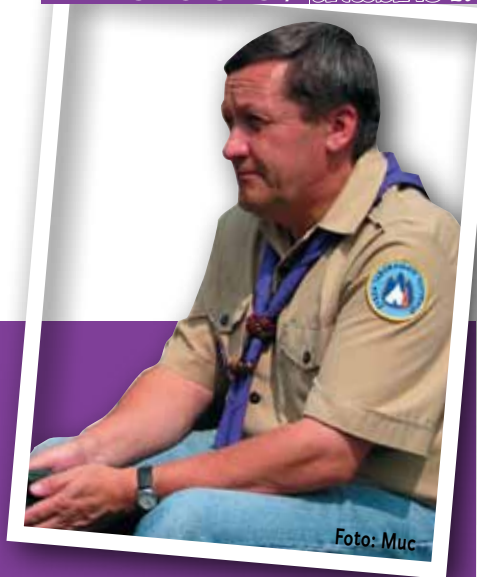
Skavti - socialno usmerjeno mladinsko gibanje

Besedilo: Boris Mrak

Poletje je čas za počitnice in oddih od šole in šolskih obveznosti. Je čas taborjenj, izletov, popotovanj, druženj, ... So pa poletje in počitnice tudi čas za branje in odkrivanje biserov v obliki knjig. In tako mi je med poletnimi meseci prišla pod roko knjiga avtorja dr. Stanka Gogala, nekoč profesorja na učiteljskišči v Ljubljani, "O pedagoških vrednotah mladinskega gibanja: osebnostni in pravilnostni temelji moderne pedagogike in kulturnega življenja" (Slovenska šolska Matica, Ljubljana, 1931).

Da, pravilno ste prebrali, knjiga je bila napisna in je izšla pred devetdesetimi leti in v njej avtor opisuje in analizira struje mladinskih gibanj (narodnostna, socialna in religiozna mladinska gibanja - opredeljena po avtorju), ki so bile poznane v tistem času. Med izrazito socialno usmerjenimi mladinskimi gibanji navaja tudi skavte in podrobno opiše njihovo organiziranost in delovanje. Po njegovem mnenju vzgojna posebnost in vrednost organizacije izvirata iz pedagoškega načela, da je vzgoja odgovornost sama.

Poleg tega pa skavtizem vsebuje še vrsto drugih vrednot. Kot morda največjo vrednoto skavtske organizacije avtor navaja, da "je organizacija propagatorica svetovnega miru in pacifizma in da ustvarja med člani, ki so pripadniki različnih narodov, tako medsebojno razpoloženje, ki izključuje vsako vojno nevarnost". Idejni program skavtizma se najlepše izraža v desetih skavtskih zakonih, ki predstavljajo bistvo skavtskega mladinskega gibanja.

Kako znano zvenijo te besede avtorja, kot da bi jih napisal danes in ne pred toliko leti. Se pa človeku ob branju te knjige zastavi vprašanje, kako to, da v toliko letih od nastanka tega dela taborniki/skavti dejansko nismo razvili in uveljavili novitet, ampak še vedno sledimo osnovam skavtizma izpred sto in nekoliko leti. Ob tem se mi zastavljajo vprašanja. Ali so te osnove res tako trdne in univerzalne? Bi jih morda morali nekoliko preoblikovati? Bi se morali prilagoditi razmeram, v katerih živimo danes? Bi skavtizem, kot izrazito socialno usmerjeno mladinsko gibanje, moralo več poudarka posvetiti socialnemu delu z mladimi? Ali smo morda pri razvijanju organizacije premalo inovativni in preveč sledimo preteklim izkušnjam? Ob branju se vam bodo prav gotovo zastavila še druga vprašanja. In morda je to lahko osnova za razmislek o razvoju naše organizacije v prihodnje.

Vsekakor je delo dr. Gogala vredno vzeti v roke in ga prebrati. Naj vas pri tem ne moti starejša oblika slovenskega jezika - jezik je živ in se neprestano spreminja in tako bi se morali spreminjati tudi taborniki/skavti.

Mladinski pa tudi taborniški film?

Besedilo in fotografije: Tea Derguti

Z »Gremo mi po svoje« smo po dolgem času dobili spet pravi mladinski film. Kolega mi je zanj rekel, da bo to za prihajajoče generacije zagotovo novi »Kekec«; med taborniki pa o tem filmu, ki je umeščen v taborniški kontekst, vladajo deljena mnenja. Nekateri pravijo, da širi popolnoma zgrešeno podobo taborniškega življenja in s tem kvari taborniško idejo, drugi podpirajo promocijo tabornišтва, nenazadnje naj bi film povzročil povečanje zanimanja za tabornišтво.

Režiser Miha Hočevar, ki je bil tudi sam tabornik, dokler ni postal anarhist, je mnenja, da v filmu vendarle prikažejo poglobitve taborniške vrednote: spoštljivost do narave in do drugačnih ter kolegialnost; podobo tabornišтва pa je priredil za osrednjo zgodbo, ki tudi v drugem filmu govori o odnosih. Zopet je izpostavljena mladostniška ljubezen, pojavi pa se tudi rivalstvo med ljubljanskim taborom Zvitih svizcev in štajerskimi Lisjaki, ki so se ob našem obisku snemanja ravno srečali.

Na setu (prizorišču snemanja) v Posočju smo jih obiskali približno 30. snemalni dan. Sonce je vroče sijalo in težko smo pričakovali osvežitve v bistri Soči. Sodelavcev filma je bilo ogromno - na setu je bilo od 60 do 150 ljudi: od maskerke, snemalcev, tonskih mojstrov, do mladih igralcev, izbranih na avdicijah, ki so se odvijale po celi Sloveniji, in nenazadnje je tam kuhala tudi kuharska ekipa, ki je tudi nam, obiskovalcem snemanja, pripravila kosilo.

Ustvarjalci filma se ne ozirajo na uspeh prvega dela izpred dveh let, ki je dobil nagrado »velika zlata rola« za prek 125.000 ogledov v kinu, ampak želijo ustvariti še boljši film. Miha na to, ali se je kaj oziral na pripombe tabornikov na prvi film, odgovarja: »Še manj, to ni film o taborništvu.« Verjetno pa mu od tod ideja, da v filmu pokaže, da obstajajo tisti »ortodoksni« taborniki, ki se strogo držijo tradicije, in tisti, ki jo upoštevajo v skladu s svojimi potrebami. Nestrpno pričakujemo Gremo mi po svoje 2.

Režiser Miha Hočevar.

Posebni prevoz za "starešino" Jurija Zrneca.

Tišina, snemamo!

Pogled na tabor Lisjakov.

Podpisovanje avtogramov – po taborniško.

Novinarski pohod na snemanje.

Tihožitje vezav in sodobne tehnologije.

Klapa Gremo mi po svoje 2.

Po "bližnjici" na prizorišče snemanja.

Mladi igralci so iz vse Slovenije.

Roverway 2012

Zbrala: Ana Splichal

Letos se je med 20. in 28. julijem na Finskem odvijal že četrti Roverway (v nadaljevanju RW). Dogodek, namenjen PP-jem med 16. in 22. letom, je obiskalo tudi okoli 80 članov slovenske odprave.

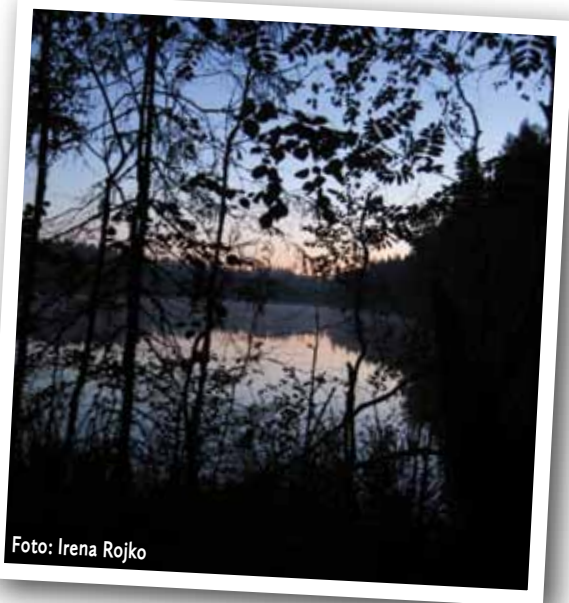
Pot na Roverway in home-hospitality (ho-ho)

15. julija ob polnoči smo z dvonadstropnimi avtobusom odrinili na pot. Peljali smo se skozi Avstrijo in Slovaško ter se ustavili v Krakovu na Poljskem. Nato sta sledili Litva in Latvija, kjer smo noč preživel na domačem vrtu tabornice Lige. Pred prihodom na Finsko smo prespali v Talinu v Estoniji.

Helsinki

Tadeja, RBS; vod Tabaluge

Ko smo se na zgodnje sredino jutro, 18. julija, s trajektom pripeljali v Helsinke, smo si dejali: »Uau, zdaj smo pa na Finskem!« - v zadnji, a zato še toliko bolj pomembni državi našega potovanja, saj se je tu odvijal RW. Da bi si nabrali novih moči, smo se najprej okrepčali v parku sredi Helsinkov - si naročili kavo in »pullo« (cimetovo roladico) ali pa zgolj zaspali sredi parka. Popoldne smo si po skupinah na fotoorientaciji dodobra ogledali mesto, zvečer pa smo se v šoli družili s tujimi skavti (hja, »rim-šim-šim« ni ostal neopažen). Tako se je pot na RW pričela.

1. - 4. dan Roverwaya: pot

Nepozabne dogodivščine v deželi s poznim sončnim zahodom

Jernej, RAJ; vod Plawi

Naše poti so se srečale na olimpijskem stadionu v Helsinkih. Tam smo spoznali še preostale člane irsko-slovensko-belgijsko-italijansko-avstrijskega plemena. Lahko rečem, da smo ob zabavnem veslanju, urejanju poti do jezera in utiranju neobstoječih poti doživeli kar nekaj zabavnih in nepozabnih trenutkov, se naučili novih zanimivih družabnih iger ter preživeli veliko toplih trenutkov v finski savni ...

A kot je v navadi, lepih stvari je vse prehitro konec. Konec je bilo tudi našega druženja. V tolažbo nam ostanejo neprecenljivi spomini in nepozabne izkušnje, ki jih že (ali pa še vedno) pridno delimo naprej po svojih vodih. Če vprašate mene: da, gotovo je bil to moj prvi RW in da ... še bolj gotovo: ni bil zadnji!

Foto: Miša Kranjc

Pot voda Tiha soba

Živa, RPK; vod: Tiha Soba

Naša pot se je začela v Rovaniemiju, v Božičkovi rezidenci, prava dogodivščina pa se je pričela nekaj ur kasneje na otoku Hailuoto, skupaj s taborniki iz Avstrije, Finske, Velike Britanije, Belgije in Francije. V naslednjih dneh smo se igrali veliko različnih iger, se odpravili na malo daljši sprehod skozi borove gozdove, si ogledali gledališko predstavo in bližnji svetilnik, se savnali in skopali v morju ter opravili družbeno koristno delo - del tabora, kjer smo bili nastanjeni, in obale na otoku smo očistili smeti. Glavna stalnica v teh štirih dneh poti so bili obilni zajtrki in večerje, dolgi in svetli večeri s kitaro ob obali ter odlično vzdušje ob druženju z novimi prijatelji. Zadnji dan smo se polni pričakovanj odpravili proti Evu, tabornem prostoru Roverwaya ...

5. dan Roverwaya

Prihod v tabor Evo

Žiga, RBG; vod: Smrkci

Avtobus nas je pripeljal skoraj do tabornega prostora. Preostanek poti smo s plemenom prehodili peš. Med člani plemena je vladalo prijetno vzdušje, veliko je bilo petja in veselja. Prav vsi smo bili navdušeni nad zastavami na »that way« cestno, ob kateri smo bili nastanjeni. Vodja našega plemena nas je odpeljal v naš pod-tabor. Tam smo s Francozi, Maltežani, Luksemburžani, Avstrijci in Belgijci postavili vhod (vsako pleme je postavilo svojega). Tako smo se učili in ob enem zabavali. Zvečer je sledila otvoritvena slovesnost, ki je potekala v angleščini in francoščini. Zapeli smo himno RW, po videu nas je nagovoril finski predsednik vlade Jyrki Katainen. Najbolj se mi je vtisnilo v spomin, ko so kar naenkrat mimo

nas poletele škatle, na katerih so bile zastave vseh držav udeleženk. Po koncu otvoritvene slovesnosti je sledilo še rajanje do jutranjih ur!

6.-8. dan Roverwaya

Eksplोजija dogajanja

Urška, RUP; vod: Fafiji

Druga polovica RW je bila zelo raznolika. Prvi dan je naše pleme (mimogrede, E12 je najboljše pleme) obiskalo dve dolini, in sicer najprej Forest Fun, popoldne pa še Aqua areno. V prvi je bilo mogoče igrati finske tradicionalne igre, kot sta M?lky in Angry Birds v naravi, preveriti svoje znanje v orientaciji, preizkušati užitne gozdne sadeže, trenirati svoje ravnotežje na »slack line«, se sprehoditi po visečem mostu ali narediti skodelico iz lesenega trama zgolj s pihanjem razbeljenega oglja. V Aqua areni smo najbolj uživali v finski savni in ogromnem lesenem toboganu. Naslednji dan nas je navsezgodaj zjutraj čakala dolina Live your life, kjer smo s kladivom razbijali avto, skakali po napihljivem gradu, se pogovarjali z živimi knjigami in preizkusili vodoravni »bungie«. Popoldne nas je sprejel Creative Corner. Slikanje za domove upokoencev, pletenje, ples, usnjeni okrasji za rutke ter improvizacijska delavnica so bile naše najljubše postojanke. Zadnja dolina, ki smo jo obiskali, je bila Roverway Momentum, kjer smo tekmovali v znanju o spolnih boleznih in ozaveščanju, ob kavi razpravljali o problemih manjšin in volilnih pravicah ter igrali namizno igro v naravni velikosti. Tisto popoldne pa je bilo najboljše, kajti potekal je Loverway - hrana in kultura iz 52 držav. Nebesa na Zemlji!

Foto: Miša Kranjc

Foto: Marko Prelec

Loverway

Volkci, RSV

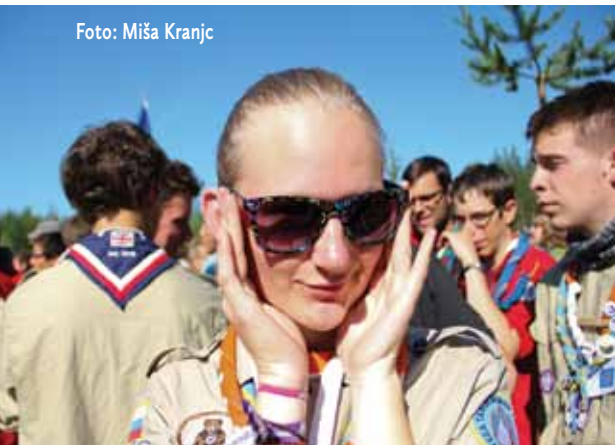
Loverway je bil festival ljubezni in držav. Potekal je zadnje popoldne tabora in tudi večer. Vsaka država je imela svojo stojnico, kjer smo se do siteda najedli Nutelle, sirovega fondija, belgijskih vafeljev itd. Zvečer smo morali v času ene minute objeti čim več ljudi, nato smo naključnim osebam poslali sporočilo v Loverway balonih, za nas pa je igral precej »jadan bend«, zato smo jo po hitrem postopku popihali v Holland House na »hudo žurko«, ki je trajala pozno v noč.

Nepozabna zaključna slovesnost

Neža, RDV; vod: Plawi

Pred zaključno slovesnostjo smo najprej imeli Tribe Time. Pleme je skupaj preživel nekaj časa in sledilo programu, ki sta ga pripravili vodnici. Nato je sledila zaključna slovesnost, ki je minila v prijateljskem in sproščeno pozitivnem vzdušju. Priča smo bili še enemu odličnemu glasbenemu spektaklu. Glasbena skupina nas je zabavala z velikimi uspešnicami, ki smo jih glasno prepevali ter skušali izkoristiti še zadnje minutke skupnega druženja. V množici sem se tudi sama zavrtela in doživela ta nepopisen občutek sreče, ko vidiš okoli sebe pristne ljudi, ki sledijo svo-

Foto: Miša Kranjc

jim sanjam. Po zaključni slovesnosti je sledil »disco party« z nizozemskim DJ Jeroen, ki je poskrbel za vrhunsko vzdušje. Zabavali smo se vse do jutranjih ur ob prijetno hladni klimi in vonju borovcev, v družbi komarjev in novih prijateljev.

Za konec

Zadnji dan Roverwaya 2012 se je odvil uradni zaključek. Poslovali smo se od novih prijateljev in si obljubili, da bomo ostali v stikih. Sledila je dolga vožnja domov, vendar je bila toliko lažja zaradi novih spominov, ki nam jih je pustil RW.

Foto: Primož Jeras

Mednarodno osebje

»Biti član mednarodnega osebja ... Ko si srečen, da si plačal, da lahko garaš!«

Irena, RBS, članica IST-ja.

Na RWu nas je bilo skupno okoli 500 tabornikov, iz Evrope in širše, ki smo se odločili posvetiti svoje počitnice dobrobiti udeležencev in seveda tudi lastni zabavi. Med njimi smo bila štiri slovenska dekleta. Prvih nekaj dni smo v mednarodnih ekipah pripravljali taborni prostor na prihod udeležencev. Vse skupaj je izgledalo kot »gigantska« predhodnica. Ob prihodu popotnikov smo zavzele svoja delovna mesta - Katarina je delila hrano, Skali je nudila prvo pomoč, medve s Heleno pa sva delali v »cafejih«, ki so udeležencem predstavljali družabni prostor podnevi in ponoči (moj celo do štirih zjutraj). Ob nizkem številu IST-jevcev je naš delovnik trajal tudi deset ur na dan. Bilo je naporno, a sta odlična družba in zabava ob delu odtehtali vse muke. Vsakemu, ki želi pridobiti nove taborniške prijatelje iz tujine, toplo priporočam delo IST, saj skozi delo in reševanje situacij najboljše spoznaš ljudi okoli sebe. Super ljudje, nora zabava, RW je bil »zakon«!

Foto: Marko Prelec

Domen Uršič, RAJ, vodja odprave ZTS

Kaj so bile tvoje zadolžitve?

Povezoval sem finske organizatorje in ZTS. Ukvarjal sem se z »birokracijo«, prijavi in tehničnimi stvarmi. Zadolžen sem bil tudi za širjenje informacij znotraj ZTS in promocijo.

Kakšna so bila tvoja pričakovanja in cilji? So bili izpolnjeni?

Moji cilji bodo izpolnjeni čez pet let, ko se bodo izpolnili projekti Rovermomentum. Moj cilj je predvsem, da se med skupinami ali posamezniki razvije mednarodno sodelovanje, tako na taborniškem kot zasebnem področju. Menim, da je večina udeležencev razumela namen RW in po mojih informacijah so nekatere izmenjave že v delu. Morda bo RW komu prinesel en dekagram poguma več, da uresniči svoje načrte.

Kaj bi rad sporočil ostalim tabornikom glede mednarodnega sodelovanja?

Ne se ga bati! Tuje okolje človeka postavi v nek konflikt, ki ga je treba razrešiti. Znotraj tabornikov se konflikt razrešuje na miren način. Pojdite ven, da vidite, kaj imate.

Katarina Smolej, RaR, pomočnica vodje odprave

Kaj so bile tvoje naloge na Roverwayu?

Moje konkretne naloge so bile vodenje Ho-ho in stoodstotna pomoč Domnu. Ker imam veliko izkušenj z vodenjem odprave, sem včasih tudi prevzela pobudo za vodenje. Na samem taboru sem opravljala nalogo »contingent management« tima. Prav tako sem v jedilnici pomagala s streženjem hrane.

Zakaj je za tabornike pomembno udejstvovanje na mednarodnih akcijah?

Skavtstvo je največje mladinsko gibanje, ki združuje 32 milijonov mladih. Druži nas ista ideja in sicer »Scouts creating a better world« (»taborniki ustvarjamo boljši svet«). Na mednarodnih taborih se lahko prav z vsakim pogovarjaš ter z njim izmenjaš ideje. Tako jih nadgradiš in dodelaš. Takšen »swapping« - izmenjava idej in ljudi je zares čudovit.

Katera osebna spoznanja ti je prinesel RW in s kakšno popotnico te akcija pošilja v svet?

Izkušnje s Finske se lepo vključijo v vsa spoznanja, ki sem jih dobila že na prejšnjih RW. Veliko sem se naučila od Fincev, ki so nam, članom osebja, dali občutek, da zmoremo vse.

Prav tako je Ho-ho in dolga vožnja z avtobusom dokazala, da se vse zmore z dobro voljo in ekipo, ki te upošteva in ti sledi. Pravzaprav nas je naše potovanje še bolj povežalo.

SCOUTS®
Taborniki ustvarjamo boljši svet

Techuana 2012

Besedilo: Jan Janžovnik in Lucija Rojko

Po enajstih letih so naši avstrijski sosedje ponovno organizirali mednarodno taborjenje Techuana, kjer se je nabralo okoli 1800 tabornikov iz 14 držav. Tabor se je odvijal od 1. do 12. avgusta na prelepem tabornem prostoru Techuana, v bližini Beljaka.

Beseda Techuana izhaja iz jezika Indijancev Severne Amerike. Indijanski dečki so na poti v odraslost morali zapustiti svoje družine. Za vsaj tri mesece so se sami odpravili v gozd, kjer so se bili prisiljeni znajti ter preživeti z lovom in drugimi veščinami. Po tej preizkušnji je dobil ime tudi skavtski center in taborni prostor, kjer smo bivali 11 dni.

Vse se je začelo, ko smo se taborniki iz različnih koncev Slovenije zbrali na železniški postaji v Jesenicah in se v velikem številu (odprava je štela kar 223 ljudi) z avtobusi odpravili do tabornega prostora. Udeleženci so bili po starostnih skupinah razdeljeni v tabore EU (10-12 let), PA (12-16 let) in RO (16-20 let), tabori pa so bili razdeljeni v mesta.

Foto: Lucija Rojko

Od prvega do tretjega dneva smo postavljali tabore in tako gradili mesta. Imeli smo priložnost videti in se naučiti narediti veliko zanimivih pionirskih objektov (stolpe, manj in bolj zapletena igrala, jambore ipd.) in veliko še bolj zanimivih taborniških kuhinj. Kuhalo se je namreč na odprtih ognjih in nekateri udeleženci so izvrstno improvizirali štedilnik, peči, kuhinjske omarice, mize, ...

Kuha na odprtem ognju je bila ena boljših zadev, ki so se dogajala poleg programa. Nekateri udeleženci so se neizmerno zabavali: kljub temu, da so na začetku tabora dobili svoje kuharske knjižice, se z njimi niso pustili omejevati - improvizirali so na vse možne načine in kuhali prave dobrote.

Tretji dan Techuane je zvečer potekala otvoritvena slovesnost. Pred odrom smo se zbrali vsi udeleženci in se šele takrat resnično zavedli, koliko nas je in iz katerih držav prihajajo ostali udeleženci. Takrat smo ugotovili, da smo bili, razen seveda Avstrijcev, najštevilčnejša odprava na Techuani. Po slovesnosti smo se strinjali, da je bil njen najboljši del na koncu, ko so nam pripravili čudovit ognjemet, ki nas je vse navdušil.

Taborjenje se še ni dobro začelo, ko je prišla nedelja in z njo dan obiskov. Starše in prijatelje smo peljali po taboru ter se posladkali s priboljški, ki so jih prinesli.

Končno je nastopil ponedeljek, ko se je začel programski del tabora, ki smo se ga že nekaj časa veselili.

Foto: Nina Razen

Prve skupine so se odpravljale novim dogodivščinam naproti, ostali pa so se šli kopat v jezero Fakker See ali pa izvajali slovenski program v taboru. V sklopu programa smo obiskali adrenalinski park (ki je nekaterim predstavljal kar velik izziv, glede na to, da so se sprehajali dvajset metrov nad tlemi), Terro Mistico (rudnik, v katerem so se vrteli različni filmčki), mini golf, vožnje z rafti in kajaki, izdelovanje splavov na reki Donavi, živalski vrt, vodni park, plezanje, kolesarjenje, slikanje, gradnjo hotela za žuželke (to je bilo zabavno), mesta v okolici (Villach, Rosseg) ter šli na celodnevne pohode. Večeri so bili različni: uvodna in zaključna slovesnost, disko, večeri ob ognju, strateška igra in »Open pots« večer, kjer so vsi podtabori (vsak vod nekaj časa) kuhali svoje nacionalne jedi, ostali pa hodili naokoli z menažkami in degustirali. Imeli smo tudi slovenski večer, na katerem je vsak podtabor predstavil svojo točko. Nekaterim smo se kar pošteno nasmejali. Ugotovili smo, da naša odprava vsebuje kar nekaj izvrstnih igalskih talentov.

Na tej mednarodni akciji smo zopet dokazali, kako močni smo Slovenci v organiziranju in vodenju programa. Od vseh dni na Techuani je bilo največ pobudnikov za skupne večerne igre in dnevni program prav iz naših vrst; zadeve smo vzeli v svoje roke in sami povabili druge vode naj se nam pridružijo

pri naših aktivnostih. Dolgočasno ni bilo nikoli.

Zadnji vikend tabora je bil namenjen podiranju mest in podtaborov, vladalo je sproščeno vzdušje in še zadnje priložnosti za izmenjave kontaktov (in rutk) z udeleženci iz drugih držav. V soboto zvečer smo imeli še zaključno ceremonijo in zadnji večer Techuane se je končal.

Kar naenkrat je bila tukaj že ne-

delja, 12. avgust, ko je bilo treba oditi domov. Taborjenje, polno izzivov, preizkušenj in dogodivščin, je se je izteklo. Poslovili smo se od svojih novih prijateljev in se odpravili proti avtobusu, ki nas je že čakal pri vhodu. Naša dogodivščina je bila lepa in nepozabna. Kdo ve, kdaj bo naslednja Techuana - ko bo, bomo tam!

Foto: Nina Ražen

Mrzla Slovaška, vroč jamboree

Na Slovaškem se je med 11. in 18. avgustom odvijal 11. srednjeevropski jamboree, v znamenju petih elementov: vode, zemlje, vetra in ognja ter ... - skavtstva, ki povezuje vse. Udeležila se ga je tudi odprava 14 slovenskih tabornikov.

Foto: RSR Ilirska Bistrica

Po dolgi, daljši in najdaljši poti smo prišli v Bratislavo in nato po še nekaj urah vožnje z vlakom v Kralovo Lehoto (mestece, od tabora oddaljeno pet kilometrov). Izstopili smo z vlaka in naš prvi vtis je bil: »Mrzla!« A na srečo nas je kmalu prišel iskat s kombijem mož iz tabora in tako smo na hitro postavili šotore in utrujeni zaspali v ledeno mrzli noči.

Dnevi so tekli hitreje in ker smo veliko delali, sploh nismo več čutili ledenega mraza - le še mrzel mraz. V nedeljo smo se lotili humanitarnosti pod elementom »zrak« (umazana lopata, grablje in kramp), že v ponedeljek pa je bila na vrsti »voda« (rafting, to morate vsi poskusiti, in podobno) in na srečo se je tisti dan malo otoplilo.

Na deževen torek je bilo na vrsti »skavtstvo«, kjer smo spoznali slovaški ljudski ples, pletli košare, brusili nože, ... V sredo je bil dan kulture. Najprej smo predstavili svojo državo in neko našo jed. Izbrali smo šmoren in pri nas je bila kolona pokuševalcev najdaljša, celo nismo mogli nahraniti vseh lačnih ust. Zvečer smo uprizorili en dan na Jamboreju in to v »baletni verziji« - lahko si mislite, kako so vsi umirali od smeha.

V četrtek smo se posvetili »zemlji«. Ena skupinica (Slovenci smo bili preko celega programa razdeljeni v dve skupinici) je imela pohodniški cilj postavljen

ob najvišje ležečem jezeru v Velikih Tatrach, druga pa na Bystrém sedlu. Lahko mi verjamete, da smo na pohodu vsi uživali, še bolj pa na poti z avtobusom proti taboru.

V petek je bil na vrsti »oganj«. Dopoldne smo bili polni adrenalina, saj smo plezali po sproti postavljenih plastičnih zabojih (pri tem si res poln adrenalina, da komaj dihaš) in se spuščali po jeklenici (tudi razburljivo), popoldne pa smo se učili raznih športnih igr, kot so: »ringo in indiac« (podobno odbojki), tri švedske igre (ki morda niso ravno za murenčke ter MČ) in tako dalje. Zvečer je sledila še zaključna prireditev in zabava dolgo v noč.

Naslednji dan smo se zgodaj zjutraj s kombijem odpeljali na železniško postajo, tam pojedli zajtrk in se odpravil na vlak ter dolgi poti naproti. Ko smo končno prispeli v Ljubljano, smo se po dolgotrajnem poslavljanju odpravili domov: sedem tabornikov nazaj v Ilirsko Bistrico in sedem tabornikov nazaj v Žiri.

Eva Š. Slosar

Foto: RSR Ilirska Bistrica

Zrečani na Water Eye 2012

Kaj vse se da narediti pri varčevanju z vodo, kako varčevati z njo, kako se naredi vodni filter in še mnogo več, so mladi člani Društva tabornikov Rod zelena Rogla iz Zreč izvedeli v okviru mednarodnega projekta. Na mladinsko izmenjavo v bližino Plitvičkih jezer so nas povabili člani društva OIP Posejdon iz Splita. Tako smo se od 28. julija do 7. avgusta podali na zanimivo in izkušenj polno avanturo.

Kako je bilo, pa je najbolje opisala ena od naših članic, 13-letna Neža Kočnik: »Če povem mnenje prvega dne, ko smo prišli na projekt, bi najbrž zvenelo takole: "Gremo domov! Tu je brez veze, čez dan je prevroče, ponoči je premrzlo. Hrana je ogabna, aktivnosti so dolgočasne, s Hrvati se ne razumemo" in še bi lahko naštevala. A ko sem se čez dneve začela privajati in uživati, je bilo vse drugače. Hrana je bila zelo okusna, delavnice, vodne igre in ostale aktivnosti pa zelo zanimive, zabavne in poučne. Temperatura me ni več tako motila, s Hrvati pa smo postali najboljši prijatelji. Pa da se dotaknem malo ekskurzije na Plitvička jezera; čeprav je bilo veliko hoje in vročine, je prelepa naravna lepota tega kraja poskrbela, da je bila to zame zelo prijetna izkušnja. Jahanje, ogled Baračeve špilje ter kopanje so bili še dodatki k boljšemu počutju. Nekaj najlepšega pa je bilo tisto pravo taborništvo-večerno druženje ob toplem tabornem ognju s kitaro in petjem. To je skrivnost taborništva. Rada bi se zahvalila vsem organizatorjem, kuharicam, gasilcem, vodjem in vsem

udeležencem za tako dober tabor. Spoznala sem veliko novih prijateljev, ki mi bodo za vedno ostali v lepem spominu. Naučila sem se veliko novih stvari, ki mi bodo prišle prav skozi celo življenje. Mislim pa, da smo verjetno vsi ugotovili, da ni važno ali je nekdo Hrvat ali Slovenec - važno je samo, kakšen je človek po duši. In moram reči, da ste vsi zelo dobri ljudje in zelo se veselim našega druženja v prihodnosti, ne samo na zimovanju, ampak tudi naprej. Hvala še enkrat za tako odličen projekt in upam, da se res vsi vidimo v Skomarjah!«

Vidite, da se z prostovoljnim delom, malo potrpljenja in volje do dela z mladimi da veliko narediti za njihovo zaposnitev prostega časa, za pridobivanje prepotrebnih življenjskih izkušenj in pridobivanja novih znanj in prijateljstev.

Emil Mumel

Osvajanje poletnega izziva

V poletni številki revije Tabor sta Jona in Jure bralcem ponudila poletni orientacijski izziv. Nihče se še ni javil, da je osvojil vseh šestkontrolnih točk, so pa člani PP kluba RJZ Velenje do zaključka septembrske številke revije osvojili tri in poslali tudi dokazni material.

KT 1 - Kladivo

Kako smo osvojili KT 1

Bil je navaden torek in bilo nam je res dolgčas. Taborjenja je bilo konec, do septembra nič več vodovih sestankov ... in je padla ideja: »Kaj pa poletni orientacijski izziv iz Tabora?« Pa smo šli. Naslednje jutro smo se v dveh avtomobilih odpeljali proti Gorenjski in proti KT 1: Kladivu. Že pot do planine Šija je bila zabavna. Najprej navigacija po stari cesti (vinjeta je »brez veze«) in potem nam je tik pod vrhom odpadla še izpušna cev, ki smo jo s pomočjo vezalk pritrdili nazaj. Ob pol dvanajstih smo končno zagrizli v hrib. Do polovice poti nismo bili ravno prepričani, če se vzpenjamo na pravo goro, saj po poti nismo našli nobene oznake oz. markacije. Ko nam je mimoidoči planinec potrdil, da je pred nami Kladivo, smo z navdušenjem nadaljevali strmo pot. Tik pod vrhom smo še malo poležali nad prepadi ter tam pustili enega člana. Ostali, ki se višine ne bojimo tako zelo, pa smo se po robu prepada podali na vrh, kjer je sledilo obvezno fotografiranje s kladivom. Vpisali smo se tudi v planinsko knjigo, se požigosali, se še malo fotografirali in se nato podali nazaj v dolino. Na poti domov smo se ustavili še na bencinski črpalki, kjer smo pokupili skoraj ves sladoled in sendviče. Sklenili pa smo tudi, da je poletni orientacijski izziv res »kul« in da komaj čakamo na naslednji KT!

PP klub RJZ Velenje

KT2 - Bohinj

KT6 - Naravni jacuzzi

Tečaj za vodje in woodbadge tečaj

Besedilo: Borut Žužek, fotografije: arhiv tečaja

Gozdna šola v Bohinju se je letos med 11. in 18. avgustom spremenila v planšarijo Ukanc. Kandidati za pastirce, ki so se prišli izobraževati, so bili dodeljeni med tri sirarne, v dveh so iskali uk za vodje taborniških enot, v tretji pa so se kalili v znanju za polenca (woodbadge).

Da bi pastirci lahko ugledali tudi svet na drugi strani ograde domače planšarije, nas je obiskal Jordan iz Evropske pisarne WOSM. Mlade pastirce sta si prišla ogledat tudi najpomembnejša moža naših planšarskih vrst, starešina Jernej Stritih ter načelnik Tadej Beočanin.

Ob praznični sredi jih je ob prihodu s planin pričakala prava pastirska tržnica, ki je bila posvečena 20. obletnici inštruktorskih tečajev. Tam so lahko okusili mlečne izdelke iz sosednjih planin, kot so: Zlet ZTS 2013, Svetovna skavtska konferenca 2014, Taborniški dom, Mladinski svet Slovenije, pisarna ZTS, ZSKSS, Robert Friškovec ...

V sirarni Mohant, kjer so pastirci rezljali polenca, so le-ti poleg vsega drugega izpeljali tudi dva večja projekta, eden pa še poteka. Več o vzporednem dogajanju na planšariji si lahko ogledate v dveh filmskih prispevkih in foto reportaži na spletni strani planšarije Ukanc: www.instruktorji.eu.

Ob zaključnem večeru nista manjkala niti že skoraj tradicionalni »Lotusov cvet« inštruktorjev planšarjev ter parada mažoret inštruktork planšark. V Bohinjskem raju se je ponovno odpletla čudovita inštruktorska pravljica, ki bo še leta združevala vse, ki so v njej sodelovali.

kreativne, športne in **TABORNIŠKE** delavnice, **DRUŽABNE IGRE**,
FOTO razstava, **ZBIRANJE** plastičnih zameškov, baterij in starih zdravil,
MALA ŠOLA ZA KLOVNE S KLOVNOM JAKOM, SLACK-LINE, ZORŠING

NI NAM VSEENO

OB EVROPSKEM **22. SEPTEMBER 2012**
TEDNU BREZ
AVTOMOBILA

TITOV TRG, VELENJE

Tečaj spoznavanja rastlin in živali

Besedilo: Mojca Galun, fotografije: arhiv tečaja

Obretanovo ovito v meglo, izza oblakov pa sijejo prvi sončni žarki. Mentorska ekipa sedi pri zajtrku z zasluženo skodelico kave v roki, v zraku pričakovanje. Nihče niti ne sluti, da nas čaka nepozaben teden, ki ga bomo dolgo nosili v svojih srcih.

Letos je tečaj doživel popolno preobrazbo. Naša glavna želja je bila, da med bivanjem v naravi tečajnikom približamo gozdovski duh in v njih vzbudimo željo, da se česa podobnega lotijo še kdaj.

Spoznavali smo užitne rastline in jih vključili v svoje obroke, katerih večino smo pripravili na ognjišču. Ogenj smo prižigali na več načinov, z različnimi vžigalniki in vžigalicami, s kresilom (»firesteel«), seveda pa tudi samo z lokom. Pripravili smo si nadomestek za kavo iz korenin navadnega potrošnika in regrata, ki so ga poskusili tudi tisti, ki kave običajno ne pijejo. Izdelali smo lepilo iz smrekove smole in oglja, pletli vrvi iz naravnih materialov (kopriava, vrbovo lubje, srobot) in pokazali nekaj vozlov in vezav, primernih za delo s tako spletenimi vrvmi. Spoznali smo osnovne lastnosti in načine uporabe noža ter opozorili, na kaj moramo biti pozorni pri nakupu.

Crga je poskrbel, da nismo pozabili na izvrstne sirne namaze z rmanom, materino dušico, divjim lukom in regratom. Tudi omlete in palačinke z »zelenimi dodatki« so bile slastne. Podučil pa nas je o zdravih rastlinah in njihovi uporabi.

Z lokalnim lovцем smo se podali na lov za gamsi in kljub neuspešnosti pregona nedolžnih živalic nas je jutranja lepota Koroške popolnoma očarala. Lov na dvoživke se je izkazal za veliko bolj uspešnega. Svoj ulov, urha, paglavce močeradov in ličinke kačjih pastirjev, smo skrbno pogledali in se učili o njihovih posebnostih. Tečajnike smo popeljali tudi v svet dreves in grmovnic, kjer so izvedeli njihove raznolike lastnosti in najpogostejšo uporabo, spoznali pomen gozda in načine, kako ga lahko še dolgo ohranimo. Podučili smo jih o strupenih rastlinah in o znakih zastrupitve.

Besedilo: Mojca Galun

Energizer®

V mesecu septembru svetilki
Energizer Solar&Dynamo in Compact Led
15% ceneje.

Nič ni večno, razen poti v Ribno

Dnevnik Topolške bande

Cilj: 3 dni in 120 km

Dan prej se dobimo in spakiram: WC papir, Cede-vita, gel za lase - imamo vse?

Petek, 20. 8., 6.00:

Starši so nervozni, mi pa komaj čakamo, da gremo: iz Topolšice mimo Mozirja in Nazarij. Ves čas so prisotne zabava in zgodbe. Noge že čutimo, ko zagledamo tablo: Občina Gornji Grad. V kraju sledi postanek za kosilo in kopanje v Dreti. Gremo! Ob 19.05 dosežemo vrh Črnivca, skuhamo si večerjo in se odpravimo spat. Kako so prijali topli makaroni!

Sobota, bujenje ob 5.30:

Vreme: rahel dež. Hitro spakiramo. Spust je težji kot vzpon, saj začnejo boleti kolena in podplati. Kamnik: za nami je polovica poti! Z optimizmom nadaljujemo, a že v Vodicah vreme preizkusi našo voljo, saj začne močno deževati. Vse težje je ... Oči se zasvetijo, ko v Kranju dobimo pico. Nato pa do Hauptmanovih, kjer prespimo (hvala!). Z bolečimi nogami, zatečenimi prsti in z žulji smo po tuširanju hitro zaspimo.

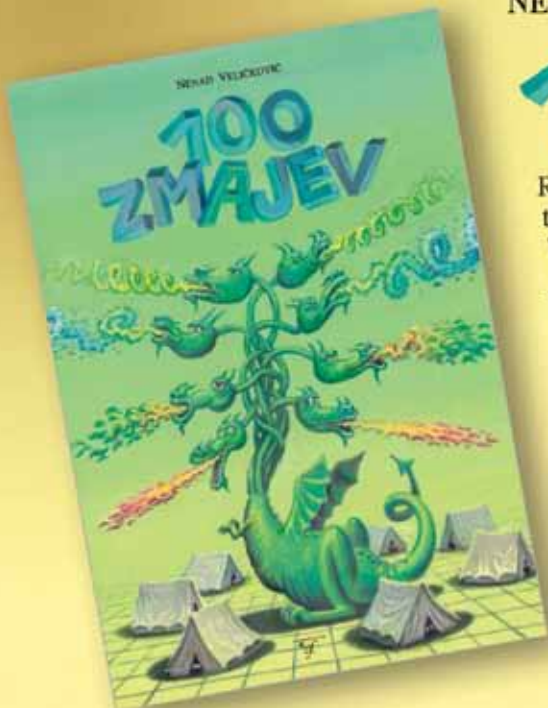

Poziramo pred Ribnim. Foto: Pia Mirnik

Nedelja, bujenje ob 8.00:

Vreme: oblaki, brez dežja. Spali smo 10 ur, kakšen balzam! Mahnemo jo čez Podbrezje do Save. Še 5 uric! Fantje nas, punce, zabavajo s plesom, me pa ocenjujemo, kateri ima najboljšo rit. Super, končno gozdne poti! Lancovo: do našega Bodeškega mostu je samo še kilometer! Od tam pa skoraj tečemo do Kajuhovega tabora. Ob 18.45 z glasnim taborniškim pozdravom pozdravimo Šoštanjčane, ki nas toplo sprejmejo. Ob večernem programu zapojemo »Tam ob ognju našem« - ponosni smo nase, ker nam je uspelo!

Pia Mirnik

NENAD VELIČKOVIĆ

100 ZMAJEV

Roman 100 zmajev opisuje desetdnevno taborjenje nekega taborniškega odreda pri slapu Kravice na hercegovski reki Trebižat. Avtor sicer ves čas ostane skrit za tremi glavnimi junaki, skozi misli katerih spremljamo dogodke, a ne skriva sumljive nostalgije za socialistično Jutopijo osemdesetih let prejšnjega stoletja, v kateri je bila mladost brezplačna. Ljubzenski trikotnik dveh punc in enega fanta je okvir za smeha in sonca polne zgodbe. Kako uloviti kačo z golimi rokami, kaj se zgodi, ko se na tabor vsuje ploha Amorjevih puščic, kako je videti odprava na napihljivih blazinah, zakaj je badminton zanimivejši od tenisa, in še: ali se bo Walt Disney odtajal?

naročila knjig (Buča) T: (01) 230 65 80
F: (01) 230 65 85
E: buca@siol.net
splet: www.buca.si

Kdo je Vidku ukradel čevelj?

Besedilo: Mjedved

Nad tabornim prostorom Rodu krasnih krastač se je že nekaj časa smehljalo jutranje sonce, ko je dežurni vodnik zažvižgal vstajanje. Mladi taborniki so se le počasi kobacali iz šotorov in vsi krmežljavi mežikali v nov dan. Ko so ugotovili, da jih čaka še en čudovit, sončen taborni dan, so se vsi še krepko zaspani začeli pogovarjati o prejšnjem tabornem večeru in svojih sanjah, le Vid se ni pustil prepričati dobri volji ostalih. Stal je pred svojim šotorom, z enim samim čevljem na nogah, saj drugega ni bilo na spregled.

»Rok, a si mi slučajno ti sunil čevelj? Ne bodi tak do mene, no, daj mi ga nazaj.«

Rok, ki o vsem skupaj ni vedel nič, pa se je samo smejal: »Videk, a ponoči nismo pospravili svojih čeveljčkov v šotor, da jih ne dobi vlaga? Zdaj pa imamo, kar smo si zaslužili, ja, ja.«

»Miha, a lahko, prosim, rečeš Roku, naj mi vrne moj čevelj? Saj tak sploh ne morem na dopoldanski program!«

Vendar se njihovemu vodniku ni dalo ukvarjati z mnogo preveč živahnimi GG-ji in mu je naročil, naj se programa udeleži v sandalih - čeprav so se s Pingvini tisti dan namenili dokončati zahteve za veččino »opazovalca« in so bili ravno na tem, da postavijo opazovalno zasedo belgijskim skavtom, ki so taborili v bližini.

»Ej, Nejc, si sploh opazil, kako malo šotorov imajo ti Belgijci, čeprav jih je kot Rusov?«

Tina je z dolgo palico nežno dregnila poleno, ki se je izmaknilo najmočnejšim zubljem tabornega ognja.

»Mhm,« ji je v odgovor zamomljal Nejc, ki si je na nočni straži rad privoščil kak piškot. Na hitro je pogoltnil. »Ampak to je zato, ker imajo te ta velike šotore, baje gre v njih tudi po deset ljudi. Da so takšni šotori,« v usta si je stlačil še en piškot, »fonavavi fostavljeji aa medajodih aksijah. I voš šla aa Džembolii, ko voš FF?«

»Ne govori s polnimi usti. Ja, saj bomo šli vsi Pingvini, a ne? Pa si slišal, kako hecno zveni ta njihov jezik? Prišežem, da je en izmed njihovih vodnikov rekel 'si vuple', kot da bi govoril po štajersko!«

»Ha, ha, pa za zajtrk so gotovo imeli 'omlet du fromaš'!«

»Ne, to pa ne, v Belgiji jedo za zajtrk vafle ...«

Za njunima hrbtoma se je zaslišalo šelestenje.

»Nejc ...?«

»Ja ...?«

»Daj, pojdi ti pogledat, kaj je. Jaz ne upam.«

»Ne bi raje ti ...?«

»Oh, daj mi že sem to svetilko.«

Ko je posvetila naokoli po tabornem prostoru, jo je pri jamboru čakal precej nenavaden prizor: iz teme so se divje svetile drobne oči, ki so bile del majhnega, oranžnega telesa. In to telo je v gobčku nekaj držalo ...

»Nejc, lisica je! In Vidov čevelj ima!«

»Ti se hecaš. Zdaj imamo pa še lisico čevljarico na taboru?«

Pravljica

Alex Volasko

Zapisal: Gašper Cerar

Foto: Iztok Hvala

F G
C Am F G C Am
Oo, je to dan za ljubezen?
F G
Je to dan,
C Am F
ko nebo mi bo dalo vse,
G C Am F G
kar sem želel?

C Am
Ker jaz,
F G C Am
sem danes te srečal,
F G C Am
te vprašal, če jutri bi
F G C Am F G
šla z mano na sončen potep?

F
Ti si nasmejano
G
mi odgovorila,
F
da zjutraj moraš v šolo,
G
da me ne poznaš.

F
A popoldan rada,
G
rada se sprehajaš,
F
in da boš si vzela
G
čas ...

REFREN:

C Am
Vse lahko,
F G
karkoli boš želela,
C Am
vse dobiš.
F G C Am
Če me objameš, pa te peljal bom,
F G C Am F G
na konec tega sveta!
C Am
Sanjajva,
F G
po nebu, punca,
C Am
se sprehajajva!
F G C Am
Naj bo ljubezen kakor pravljica,
F G C Am F G
ki nama jo piše srce.

C Am
Hej!
F G C Am
Si ti kdaj že letela?
F G C Am
Si kdaj že bila,
F G C Am F G
na krilih sredi neba?

C Am
Ker jaz
F G C Am
še zdaj ne verjamem,
F G C Am
da s tabo spreham se,
F G C Am F G
in gledam tvoje oči!
F
Si najlepša punca,
G
ki sem jo kdaj videl,
F G
vse je rožnato kot sončen maj.

F
Vse, kar sem želel,
G
vse si ti mi dala.
F G
Zame je življenje raj!

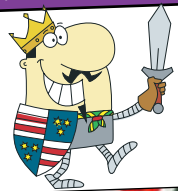
REFREN

22. september	Ni nam useeno	taborniške in druge delavnice
	Velenje	murni, MČ, GG, PP
	Rok prijav: 14. 9.	Cena: ni
	barbara.kelher@gmail.com	Rod Jezerski zmaj Velenje

22. september	Velenjska mestna avantura in Mini avantura	pustolovski prireditvi
	Velenje	use starostne skupine
	Rok prijav: 14. 9. za nižjo štartnino	Cena: glej spletno stran
	mestneavanture.si, miniavantura.si	Rod Jezerski zmaj Velenje

28.–30. september	Republiško orientacijsko tekmovanje	orientacijsko tekmovanje
	Žiri	PP, RR + grče
	Rok prijav: 14. 9.; 21. 9.	Cena: 105 €; 115 €/ekipo
	Kontakt: rot.ziri.info, rot.2012.ziri@gmail.com	Rod zelenega žirka Žiri in ZTS

4. oktober	Državno šolsko orientacijsko tekmovanje	orientacijsko tekmovanje
	Ljubljana	učenci in dijaki
	Rok prijav: 26. 9.	Cena: brezplačno
	Prijava prek učiteljev športne vzgoje	Zavod za šport RS Planica in OŠ Sostro

5.-6. oktober	Grajska orientacijska fešta – Grof	orientacijsko tekmovanje
	Celjski grad, Celje	GG, PP, RR, grče
	Rok prijav: 21. 9.	Cena: 45 €
	Kontakt: grof.rdgo@gmail.com, grof. rdgo.org	Rod II. grupe odredov Celje

6. oktober	1. Scoutball turnir RPG Šoštanj	športno tekmovanje
	Šoštanj	PP, RR + grče
	Rok prijav: 1. 10.	Cena: 5 €/osebo
	Kontakt: rpg.rutka.net/, scoutball.rpg@gmail.com	Rod Pusti grad Šoštanj

13. oktober	Zlata puščica	lokostrelsko tekmovanje
	Ljubljana, strelišče v Kosezah	od 7. leta starosti naprej
	Rok prijav: 3. 10.	Cena: 7 €/osebo
	Kontakt: rtt.rutka.net/zp, liam.marcel@gmail.com	Rod Tršati Tur Ljubljana

Maja ima najrajši rože. Foto: Iztok Hvala

"Samo še pentljico se naučim ...!" Foto: Nace Kranjc

RaR zmenkarije pod polno luno. Foto: Blaž Verbič

Tabornik je iznajdljiv. Foto: RMV Portorož

Zadnja plat

Ureja: Nace Kranjc

Pravi prijatelji. Foto: SiNi

ROT

28. – 30. SEPTEMBER
dvatisočdvanajst

RZZ Žiri in Zveza tabornikov Slovenije

PP-ji, RR-ji in GRČE,

PRIJAVE DO 21. SEPTEMBRA!

(do 14. septembra je ceneje)

KOGAR NI, DARILA NE DOBI!

namig: je mehko in uporabno pri orientaciji

Bi sedel na takem stolčku? Prijavi se kot osebje na ROT-u!

rot.zirk.si